

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 23.9.2009
KOM(2009) 502 wersja ostateczna

2009/0143 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów
Emerytalnych**

{KOM(2009) 499 wersja ostateczna}

{KOM(2009) 500 wersja ostateczna}

{KOM(2009) 502 wersja ostateczna}

{KOM(2009) 503 wersja ostateczna}

{SEK(2009) 1233}

{SEK(2009) 1234}

{SEK(2009) 1235}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Doświadczenia związane z kryzysem finansowym ujawniły istotne braki w nadzorze finansowym zarówno w poszczególnych przypadkach, jak i w podejściu do systemu finansowego jako całości. W związku z tym przewodniczący Komisji José Manuel Barroso zwrócił się do grupy ekspertów wysokiego szczebla, na czele której stanął Jacques de Larosière, o przedstawienie propozycji wzmocnienia europejskich rozwiązań nadzorczych w celu ustanowienia bardziej skutecznego, zintegrowanego i zrównoważonego europejskiego systemu nadzoru. Grupa przedstawiła swój raport dnia 25 lutego 2009 r. W oparciu o zalecenia grupy Komisja w swoim komunikacie na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w marcu 2009 r. przedstawiła propozycje struktury nowego europejskiego nadzoru finansowego. Komisja przedstawiła swoje propozycje bardziej szczegółowo w komunikacie z maja 2009 r., w którym zaproponowała:

- utworzenie *Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego (ESFS)* złożonego z sieci krajowych organów nadzoru finansowego współpracujących z nowymi europejskimi organami nadzoru (ESA), powstałymi w wyniku przekształcenia obecnych komitetów europejskich organów nadzoru¹ w Europejski Organ Nadzoru Bankowego (EBA), Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) oraz Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), łącząc w ten sposób zalety nadrzędnych europejskich ram nadzoru finansowego oraz specjalistyczną wiedzę lokalnych podmiotów nadzoru mikroostrożnościowego, znajdujących się najbliżej instytucji działających w ramach ich jurysdykcji; oraz
- utworzenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ESRB) monitorującej i oceniającej potencjalne zagrożenia dla stabilności finansowej wynikające z rozwoju sytuacji makroekonomicznej oraz sytuacji w ramach całego systemu finansowego. W tym celu ESRB wydawałaby wczesne ostrzeżenia w sprawie zagrożeń ogólnosystemowych, które mogą narastać, oraz, w stosownych przypadkach, zalecenia w sprawie działań mających na celu przeciwdziałanie tym zagrożeniom².

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

W ramach przygotowywania niniejszych wniosków przeprowadzono dwie procedury otwartych konsultacji. Po pierwsze, w następstwie raportu grupy wysokiego szczebla pod przewodnictwem pana Jacques'a de Larosière'a oraz po publikacji dnia 4 marca 2009 r. komunikatu Komisji, Komisja zorganizowała konsultacje w dniach 10 marca-10 kwietnia 2009 r., które stanowiły wkład do jej komunikatu w sprawie nadzoru finansowego w Europie opublikowanego dnia 27 maja 2009 r. Streszczenie otrzymanych uwag można znaleźć na następującej stronie internetowej:

---

¹ Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego (CEBS), Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (CEIOPS), Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR).

² Należy zauważyć, że niniejsze uzasadnienie koncentruje się na wnioskach w sprawie utworzenia ESFS w drodze przekształcenia obecnych komitetów europejskich organów nadzoru finansowego w europejskie organy nadzoru. Wniosek w sprawie utworzenia ESRB jest omawiany w oddzielnym uzasadnieniu.

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision/summary_en.pdf

Po drugie, w dniach 27 maja-15 lipca 2009 r. Komisja zorganizowała kolejną rundę konsultacji, w ramach której zaproszono wszystkie zainteresowane strony do przedstawiania uwag na temat bardziej szczegółowych reform przedstawionych w majowym komunikacie Komisji w sprawie nadzoru finansowego w Europie. Większość otrzymanych odpowiedzi była przychylna dla proponowanych reform oraz zawierała uwagi na temat szczegółowych aspektów zaproponowanych ESRB i ESFS. Streszczenie otrzymanych uwag można znaleźć na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision_may/replies_summary_en.pdf

3. OCENA SKUTKÓW

Komunikatowi Komisji z maja w sprawie nadzoru finansowego w Europie towarzyszyła ocena skutków, w której przeanalizowano główne warianty strategiczne utworzenia ESFS i ESRB. Druga ocena skutków została załączona do niniejszych wniosków i zbadano w niej bardziej szczegółowo możliwe warianty. Sprawozdanie z drugiej oceny skutków dostępne jest na stronie internetowej Komisji.

4. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Trybunał Sprawiedliwości potwierdził³, że art. 95 Traktatu odnoszący się do przyjmowania środków dotyczących zbliżenia prawodawstwa w celu ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego stanowi odpowiednią podstawę prawną dla powołania „organu wspólnotowego mającego za zadanie przyczynianie się do realizacji procesu harmonizacji”, w przypadku gdy zadania powierzone takiemu organowi są ściśle związane z dziedzinami będącymi przedmiotem aktów dokonujących zbliżenia prawodawstw krajowych.

Kryzys finansowy i gospodarczy stworzył realne i poważne zagrożenia dla stabilności rynku wewnętrznego. Przywrócenie oraz utrzymanie stabilnego i wiarygodnego systemu finansowego jest bezwzględny warunkiem wstępnym utrzymania zaufania na rynku wewnętrznym oraz jego spójności, a tym samym utrzymania i poprawy warunków umożliwiających ustanowienie w pełni zintegrowanego i działającego rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych. Ponadto głębiej i mocniej zintegrowane rynki finansowe oferują lepsze możliwości pozyskiwania finansowania i dywersyfikacji ryzyka, poprawiając tym samym odporność gospodarek na wstrząsy. Finansowa integracja i stabilność wzajemnie się zatem umacniają. Ustanowieniu ESFS towarzyszyć będzie opracowanie jednolitego zbioru przepisów, który zapewni jednakowe stosowanie przepisów w UE, a tym samym przyczyni się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zadaniem europejskich organów nadzoru będzie wspieranie krajowych organów w zakresie spójnej interpretacji i stosowania przepisów wspólnotowych.

Ponieważ zadania, które mają zostać powierzone europejskim organom nadzoru, są ściśle związane ze środkami przyjętymi w odpowiedzi na kryzys finansowy oraz ze środkami

---

³ Zob. TSWE, sprawa C-217/04, pkt 44.

zapowiedzianymi w komunikatach Komisji z dnia 4 marca i z dnia 27 maja 2009 r., organy te mogą zostać ustanowione, zgodnie z orzecznictwem Trybunału, na podstawie art. 95 Traktatu.

Działanie wspólnotowe może zaradzić tym słabościom uwypuklonym przez kryzys i stworzyć system zgodny z celem, jakim jest stabilny i jednolity rynek usług finansowych w UE, łącząc krajowe organy nadzoru w silną sieć wspólnotową. Jednakże nadzór bieżący będzie się nadal skupiać na poziomie krajowym, a krajowe organy nadzoru pozostaną odpowiedzialne za nadzór nad poszczególnymi podmiotami. W związku z tym proponowane przepisy nie wykraczają poza zakres niezbędny do osiągnięcia postawionych celów. Wnioski są zatem zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności przewidzianymi w art. 5 Traktatu.

5. WPLYW NA BUDŻET

W celu przekształcenia obecnych komitetów europejskich organów nadzoru w skuteczne europejskie organy nadzoru konieczne są większe zasoby, zarówno kadrowe, jak i budżetowe. Przegląd wpływu na budżet wspomnianych wniosków został przedstawiony w sprawozdaniu z oceny skutków i w towarzyszącej mu ocenie skutków finansowych regulacji (załączonej do niniejszego wniosku).

6. SZCZEGÓŁOWE OMÓWIENIE WNIOSKU

W celu uwzględnienia specyfiki poszczególnych sektorów konieczne są trzy odrębne rozporządzenia, by powołać organy odpowiedzialne za sektor bankowy, sektor ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych oraz sektor papierów wartościowych. Główna idea tych wniosków jest jednak taka sama. W niniejszym uzasadnieniu omówiono zatem najpierw wspólne elementy, a następnie krótko przedstawiono różnice między trzema rozporządzeniami.

6.1. Ustanowienie europejskich organów nadzoru i ich status prawny

Cele europejskich organów nadzoru są następujące: (i) polepszenie funkcjonowania rynku wewnętrznego, w tym wysoki poziom, skuteczność i spójność regulacji i nadzoru; (ii) ochrona deponentów, inwestorów, ubezpieczających i innych uposażonych; (iii) zapewnianie integralności, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych; (iv) zabezpieczenie stabilności systemu finansowego i (v) wzmocnienie międzynarodowej koordynacji nadzoru finansowego. W tym celu poszczególne ESA przyczynią się do zapewnienia spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania odpowiednich przepisów wspólnotowych.

ESA będą organami Wspólnoty posiadającymi osobowość prawną i będą stanowiły podstawowy element zaproponowanego ESFS. System ten będzie funkcjonował jako sieć organów nadzoru i obejmie organy krajowe w państwach członkowskich, wspólny komitet europejskich organów nadzoru, tak by objąć kwestie międzysektorowe, oraz Komisję Europejską. Europejskie organy nadzoru powinny dysponować jak największą niezależnością, by w pełni obiektywnie wypełniać swoją misję, natomiast Komisja musi zostać włączona, gdy wymagają tego względy instytucjonalne i zobowiązania wynikające z Traktatu.

Głównym organem decyzyjnym poszczególnych ESA będzie Rada Organów Nadzoru, w której skład wchodzi przewodniczący właściwych krajowych organów nadzoru oraz przewodniczący danego ESA. Przewodniczący danego europejskiego organu nadzoru będzie przewodniczył obradom Rady Organów Nadzoru i Zarządu oraz będzie działał jako

przewodniczący i przedstawiciel danego ESA. Bieżące zarządzanie poszczególnymi ESA będzie należało do dyrektora wykonawczego. W odniesieniu do lokalizacji nowych europejskich organów nadzoru proponuje się utrzymanie dotychczasowej siedziby obecnych komitetów europejskich organów nadzoru, ponieważ umożliwi to szybkie i skuteczne przejście na nowy system. W pkt 6.3 bardziej szczegółowo omówiono wewnętrzną organizację ESA.

6.2. Zadania i uprawnienia europejskich organów nadzoru

Europejskie organy nadzoru przejmą wszystkie zadania obecnych komitetów europejskich organów nadzoru, lecz ponadto otrzymają dodatkowe obowiązki, określone prawnie umocowane kompetencje oraz większy autorytet, jak określono w komunikacie Komisji z dnia 27 maja 2009 r. i na co udzieliła zgody Rada Europejska obradująca w dniach 18-19 czerwca 2009 r.

6.2.1. Opracowanie standardów technicznych

Rada Europejska poparła wniosek Komisji co do tego, że należy opracować jednolity zbiór przepisów UE, który obowiązywałby wszystkie instytucje finansowe na jednolitym rynku. W tym celu należy zidentyfikować i wyeliminować różnice w krajowych transpozycjach prawa wspólnotowego wynikające z wyjątków, odstępstw, dodatkowych przepisów lub niejasności, tak aby umożliwić określenie i stosowanie jednego zharmonizowanego zestawu najważniejszych standardów. Aby przyczynić się do osiągnięcia tego celu, ESA będą opracowywały projekty standardów technicznych w dziedzinach określonych w odpowiednim prawodawstwie sektorowym. Standardy te stanowią skuteczny instrument wzmocnienia poziomu 3 procedury Lamfalussy'ego, który obecnie jest ograniczony do przyjmowania niewiążących wytycznych. Dziedziny, w których ESA mogą opracować takie projekty standardów, obejmują wysoce techniczne kwestie, w przypadku których konieczne są jednolite warunki stosowania prawodawstwa wspólnotowego. Kwestie takie nie wymagają decyzji politycznych, a ich treść jest ściśle określona przez wspólnotowe akty prawne przyjęte na poziomie 1 (zob. uzupełniający dokument roboczy służb Komisji, w którym szczegółowo omówiono konieczne zmiany prawodawstwa wspólnotowego). Opracowanie standardów przez ESA gwarantuje pełne wykorzystanie specjalistycznej wiedzy krajowych organów nadzoru.

Projekty standardów technicznych będą przyjmowane przez europejskie organy nadzoru kwalifikowaną większością głosów członków poszczególnych Rad Organów Nadzoru, jak określono w art. 205 Traktatu. Porządek prawny Wspólnoty wymaga, aby Komisja zatwierdziła następnie te projekty standardów w postaci rozporządzeń lub decyzji, tak by wywoływały one bezpośrednie skutki prawne. W bardzo wyjątkowych przypadkach i wyłącznie z przyczyn związanych z interesem Wspólnoty, Komisja może podjąć decyzję o częściowym zatwierdzeniu standardów lub o zatwierdzeniu ich ze zmianami, bądź też o ich niezatwierdzeniu; o powodach podjętej decyzji Komisja musi poinformować dany europejski organ nadzoru. Wniosek Komisji pozostaje bez uszczerbku dla dyskusji na temat przyszłych procedur w kontekście przejścia na nowy Traktat.

Do celów konsultacji z zainteresowanymi stronami dla każdego ESA powołana zostanie grupa zainteresowanych stron, w skład której wchodzić będą przedstawiciele branży, pracownicy sektora finansowego i podmioty korzystające z usług finansowych. Poszczególne zainteresowane strony powinny mieć równorzędny udział i żadna ze stron nie powinna mieć przewagi nad pozostałymi. W dziedzinach nieobjętych standardami technicznymi ESA,

podobnie jak obecne komitety europejskich organów nadzoru, będą miały możliwość wydawania niewiążących wytycznych i zaleceń dla krajowych organów nadzoru, instytucji finansowych i uczestników rynku. Jeżeli w określonym przypadku organy podejmą decyzję o nieprzestrzeganiu wytycznych lub zaleceń, o powodach swojej decyzji powinny poinformować ESA.

6.2.2. Uprawnienia do zapewniania spójnego stosowania przepisów wspólnotowych

Nawet po powstaniu jednolitego zbioru zharmonizowanych przepisów, ich stosowanie może prowadzić okazjonalnie do rozbieżności opinii na temat stosowania prawodawstwa wspólnotowego. Bez uszczerbku dla wszczynania przez Komisję postępowań wobec państw członkowskich w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, europejskie organy nadzoru powinny zatem posiadać ogólne uprawnienia pozwalające im dbać o zapewnianie spójnego stosowania prawodawstwa wspólnotowego. W tym celu należy stworzyć mechanizm w przypadku postępowania krajowych organów nadzoru uznawanych za nieprzestrzegające istniejącego prawa wspólnotowego (w tym w odniesieniu do standardów technicznych omówionych w pkt 6.2.1). Mechanizm ten składa się z trzech różnych kroków:

Po pierwsze, europejskie organy nadzoru przeprowadzałyby w takiej kwestii dochodzenie z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego lub większej liczby krajowych organów nadzoru lub Komisji, a w razie konieczności przyjmowałyby zalecenia w sprawie działań skierowane do właściwego organu nadzoru. Dany organ nadzoru byłby wzywany do zastosowania się do zalecenia w terminie jednego miesiąca na podstawie powszechnego obowiązku przestrzegania prawa wspólnotowego.

Po drugie, w przypadku niezastosowania się do zalecenia Komisja Europejska może, po uzyskaniu informacji od ESA lub z własnej inicjatywy, przyjąć decyzję zobowiązującą krajowy organ nadzoru do podjęcia lub wstrzymania się od określonych działań. W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania decyzji krajowy organ nadzoru informuje Komisję i ESA o działaniach, które podjął lub zamierza podjąć, aby wykonać decyzję Komisji.

Po trzecie, w wyjątkowej sytuacji, w której organ nadzoru nie zastosuje się do decyzji Komisji, ESA może w ostateczności podjąć decyzję skierowaną do instytucji finansowych zgodnie z prawem wspólnotowym, które je bezpośrednio obowiązuje (tzn. rozporządzeniem). Pozostaje to bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do egzekwowania jej własnych decyzji.

6.2.3. Działania podejmowane w sytuacjach nadzwyczajnych

ESA pełni rolę aktywnego koordynatora pomiędzy krajowymi organami nadzoru, szczególnie w przypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji, która może potencjalnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności systemu finansowego w UE. Jednak w pewnych sytuacjach nadzwyczajnych koordynacja może nie wystarczać, szczególnie jeżeli krajowy organ nadzoru nie dysponuje instrumentami, by szybko zareagować na pojawienie się transgranicznej sytuacji kryzysowej. W takich wyjątkowych okolicznościach ESA powinny zatem posiadać uprawnienia do nakładania na krajowe organy nadzoru obowiązku wspólnego podejmowania konkretnych działań. Decydowanie o transgranicznej sytuacji nadzwyczajnej wiąże się z pewną uznaniowością a zatem zadanie to powinno zostać powierzone Komisji Europejskiej. Podlega to klauzuli w sprawie środków ochronnych (zob. pkt 6.2.11). Jednocześnie należy przyspieszyć prace mające na celu stworzenie kompleksowych ram transgranicznych wzmacniających unijne systemy zarządzania w

sytuacji kryzysu finansowego i rozwiązywania takich sytuacji, w tym systemy gwarancyjne oraz podziału kosztów.

6.2.4. *Rozstrzygnięcie sporów między krajowymi organami nadzoru*

Aby zapewnić, by właściwe krajowe organy nadzoru odpowiednio uwzględniały interesy innych państw członkowskich, w tym w ramach kolegiów nadzorczych, zaproponowano pewien mechanizm. Jeżeli organ nadzoru nie wyraża zgody na stosowanie procedury, na podjęte działanie lub na niepodjęcie tych działań przez inny organ nadzoru w dziedzinach, w których właściwe przepisy nakładają wymóg współpracy, koordynacji lub wspólnego podejmowania decyzji, na wniosek jednego z zainteresowanych organów nadzoru ESA może pomóc tym organom w uzgodnieniu wspólnego podejścia lub rozstrzygnięciu sporu. Mechanizm ten składa się z trzech możliwych kroków⁴:

Po pierwsze, jeżeli jeden lub kilka krajowych organów nadzoru zwróci się do ESA o pomoc w rozwiązaniu takich nieporozumień, dany ESA może najpierw przeprowadzić postępowanie pojednawcze między tymi organami, tak by spróbowały one osiągnąć porozumienie samodzielnie, w razie konieczności przy wsparciu ESA jako mediatora.

Po drugie, jeśli po postępowaniu pojednawczym krajowe organy nadzoru nie będą w stanie dojść do porozumienia, europejskie organy nadzoru mogą rozstrzygnąć taką sprawę w drodze odpowiedniej decyzji⁵. Rozwiązanie to miałoby jednak wyraźnie wyjątkowy charakter, gdyż w większości przypadków odpowiednie organy krajowe powinny być w stanie osiągnąć porozumienie w ramach wcześniejszego postępowania pojednawczego.

Po trzecie, w przypadku niezastosowania się przez organ nadzoru do wcześniejszej decyzji ESA, dany europejski organ nadzoru może również przyjąć decyzje skierowane do instytucji finansowych, wskazując ich obowiązki wynikające z prawa wspólnotowego, które bezpośrednio obowiązuje instytucje finansowe.

Należy podkreślić, że mechanizm rozstrzygnięcia sporów powinien dotyczyć wyłącznie istotnych kwestii, takich jak sytuacje, w których podjęcie lub niepodjęcie działania przez organ nadzoru ma poważny negatywny wpływ na zdolność organu nadzoru do ochrony interesów deponentów, ubezpieczających, inwestorów i innych podmiotów, na rzecz których świadczone są usługi w jednym państwie członkowskim lub w większej ich liczbie, bądź też na stabilność finansową tych państw członkowskich. ESA zastrzega sobie prawo do niewszczywania procedury rozstrzygnięcia sporów lub do niepodjęcia decyzji, jeżeli przedstawione wymogi nie zostaną spełnione. Powyższe ustalenia podlegają klauzuli w sprawie środków ochronnych (zob. pkt 6.2.11).

6.2.5. *Kolegia organów nadzorczych*

Kolegia organów nadzorczych stanowią podstawę systemu nadzoru UE i odgrywają istotną rolę w zagwarantowaniu zrównoważonego przepływu informacji pomiędzy organami państw macierzystych i przyjmujących. ESA przyczynią się do skutecznego i spójnego funkcjonowania kolegiów organów nadzorczych oraz będą monitorować spójność wdrażania

---

⁴ Zob. uzupełniający dokument roboczy służb Komisji w celu uzyskania dodatkowych informacji na temat mechanizmu rozstrzygnięcia sporów.

⁵ To uprawnienie do rozstrzygnięcia sporów nie narusza przepisów art. 8, który koncentruje się na przypadkach nieprzezwycięzenia prawa wspólnotowego przez właściwy krajowy organ nadzoru.

prawa wspólnotowego przez te kolegia. W tym kontekście ESA mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów w kolegiach organów nadzorczych i otrzymują wszelkie odpowiednie informacje udostępniane wszystkim członkom kolegium.

6.2.6. Wspólna kultura nadzoru, przekazywanie zadań i obowiązków oraz wzajemna ocena

ESA odgrywają aktywną rolę w tworzeniu wspólnej europejskiej kultury nadzoru i w zapewnianiu jednolitych procedur i spójnych praktyk nadzoru na terytorium Wspólnoty. W połączeniu z mechanizmem rozstrzygania sporów między krajowymi organami nadzoru wspólna kultura nadzoru powinna pomóc w budowaniu zaufania i współpracy, a także może tworzyć w coraz większym zakresie możliwości przekazywania sobie nawzajem przez organy nadzoru pewnych zadań i obowiązków. ESA ułatwiają przekazywanie zadań i obowiązków poprzez identyfikowanie zadań i obowiązków, które mogą zostać przekazane lub być wspólnie wykonywane, oraz poprzez promowanie najlepszych praktyk. W odniesieniu do tej kwestii ESA zachęca do powoływania wspólnych zespołów organów nadzoru i ułatwia takie działania. Ponadto ESA przeprowadzają okresowe analizy wzajemnych kontroli krajowych organów nadzoru.

6.2.7. Ocena zmian na rynku

Jednym z nowych zadań powierzonych obecnym komitetom europejskich organów nadzoru w zmienionej decyzji Komisji przyjętej dnia 23 stycznia 2009 r. jest monitorowanie i ocena tendencji, potencjalnych zagrożeń i słabości sektorów bankowości, ubezpieczeń i papierów wartościowych oraz przedstawianie sprawozdań w tym zakresie. Chociaż zaproponowana Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego będzie odpowiedzialna za przeprowadzanie makroostrożnościowej analizy systemu finansowego UE, ESA powinny kontynuować prace obecnych komitetów europejskich organów nadzoru w tych obszarach, ponieważ: (i) perspektywa ich analizy jest inna, tzn. analiza mikroostrożnościowa stanowi analizę oddolną, natomiast analiza makroostrożnościowa jest analizą odgórną oraz (ii) ich analizy mogą stanowić pomocny wkład w prace wykonywane przez ESRB.

6.2.8. Rola międzynarodowa i doradcza

Wnioski przedstawione przez Komisję stanowią jasną odpowiedź na słabości zidentyfikowane podczas kryzysu, a także na wezwanie grupy G-20 do podjęcia działań na rzecz opracowania silniejszego i bardziej spójnego na poziomie globalnym systemu regulacji i nadzoru dla usług finansowych. ESA mogą służyć jako pomocny punkt kontaktowy dla organów nadzoru z krajów trzecich. W tym kontekście mogą one, bez uszczerbku dla kompetencji instytucji europejskich, zawierać porozumienia administracyjne z organizacjami międzynarodowymi oraz z administracjami krajów trzecich. Europejskie organy nadzoru mogą również pomagać w przygotowywaniu decyzji w sprawie równoważności systemów nadzoru w krajach trzecich. Ponadto na odpowiedni wniosek lub z własnej inicjatywy ESA mogą doradzać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji, bądź też publikować opinie, w tym w odniesieniu do ostrożnościowych ocen transgranicznych połączeń i przejęć. Opinie te powinny przewidywać dodatkowe zabezpieczenia w celu zagwarantowania rzetelnych i obiektywnych ocen przysyłanych transgranicznych połączeń i przejęć.

6.2.9. Gromadzenie informacji

Na wniosek odpowiedniego ESA organy nadzoru i inne organy publiczne państwa członkowskiego przekazują ESA wszelkie informacje niezbędne do wykonywania obowiązków nałożonych na ESA na mocy niniejszego rozporządzenia. Ponadto ESA, we

współpracy z organami nadzoru działającymi w kolegiach organów nadzorczych, identyfikuje i gromadzi, w stosownych przypadkach, wszelkie istotne informacje przekazywane przez właściwe organy nadzoru, w celu ułatwienia prac kolegiów organów nadzorczych. ESA tworzy centralny system, za pomocą którego informacje te udostępniane są organom nadzoru w kolegiach organów nadzorczych, i zarządza tym systemem. Co do zasady krajowe organy nadzoru powinny przekazywać do europejskich organów nadzoru wszelkie informacje.

6.2.10. Relacje z ESRB

Proponowane ramy nadzoru UE mogą działać tylko wtedy, gdy ESRB i ESFS będą ze sobą ściśle współpracować. Celem reformy jest zapewnienie sprawniejszej interakcji między poziomem mikro- i makroostrożnościowym nadzoru. Pełniąc swoją rolę organu nadzoru makroostrożnościowego, ESRB musiałaby otrzymywać w odpowiednim czasie informacje mikroostrożnościowe, podczas gdy nadzór mikroostrożnościowy prowadzony przez organy krajowe czerpałby korzyści ze spostrzeżeń ESRB na temat otoczenia makroostrożnościowego. Rozporządzenia określają również procedury, które powinny być przestrzegane przez ESA w celu realizacji zaleceń ESRB, a także sposób w jaki ESA powinny wykorzystywać swoje uprawnienia celem zapewniania terminowego podjęcia działań następczych po otrzymaniu zaleceń skierowanych do jednego lub kilku krajowych organów nadzoru.

6.2.11. Środki ochronne

Zgodnie z konkluzjami Rady ECOFIN i Rady Europejskiej z czerwca 2009 r., w których podkreślono, że bez uszczerbku dla stosowania prawa wspólnotowego i przy uznaniu ewentualnych lub warunkowych zobowiązań, jakie mogą wynikać stąd dla państw członkowskich, decyzje podejmowane przez ESA nie powinny wpływać na obowiązki budżetowe państw członkowskich, wprowadzono klauzulę ochronną. Klauzula ta zapewnia, że jeżeli państwo członkowskie uważa, że decyzja podjęta na mocy art. 10 (tzn. decyzje nadzwyczajne) lub 11 (tzn. rozstrzyganie sporów) wspomnianych rozporządzeń wpływa na jego obowiązki budżetowe, może ono powiadomić dany ESA i Komisję, że krajowy organ nadzoru nie zamierza wykonać decyzji ESA, wyraźnie wykazując, w jaki sposób decyzja ESA wpływa na jego obowiązki budżetowe. W terminie jednego miesiąca dany ESA informuje państwo członkowskie, czy utrzymuje swoją decyzję, czy też ją zmienia bądź unieważnia. Jeżeli ESA utrzymuje swoją decyzję państwo członkowskie może przekazać sprawę do Rady i decyzja ESA zostaje zawieszona. W terminie dwóch miesięcy Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję w sprawie utrzymania lub unieważnienia decyzji. W odniesieniu do decyzji ESA podjętych na mocy art. 10 obowiązuje tryb przyspieszony celem uwzględnienia potrzeby szybkiego podjęcia decyzji w nadzwyczajnych okolicznościach.

6.3. Wewnętrzna organizacja ESA i ESFS

W skład każdego europejskiego organu nadzoru wchodzi: (i) Rada Organów Nadzoru; (ii) Zarząd; (iii) przewodniczący; oraz (iv) dyrektor wykonawczy. Ponadto dla wszystkich trzech ESA należy powołać jedną Komisję Odwoławczą.

6.3.1. Rada Organów Nadzoru

Rada Organów Nadzoru jest głównym organem decyzyjnym ESA i między innymi będzie odpowiedzialna za przyjmowanie projektów standardów technicznych, opinii, zaleceń i

decyzji, o których mowa w pkt 6.2 niniejszego uzasadnienia. W skład Rady Organów Nadzoru wchodzi:

- przewodniczący danego ESA, który będzie przewodniczył obradom Rady, ale nie będzie miał prawa głosu;
- przewodniczący odpowiedniego krajowego organu nadzoru w poszczególnych państwach członkowskich;
- jeden przedstawiciel Komisji, któremu nie przysługuje prawo głosu;
- jeden przedstawiciel Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, któremu nie przysługuje prawo głosu;
- po jednym przedstawicielu z dwóch pozostałych europejskich organów nadzoru, którym nie przysługuje prawo głosu; oraz
- w stosownym przypadku rada może podjąć decyzję o dopuszczaniu obserwatorów.

Co do zasady decyzje Rady Organów Nadzoru będą przyjmowane zwykłą większością głosów, z wyjątkiem decyzji w sprawie projektów standardów technicznych oraz wytycznych i decyzji w sprawie artykułów dotyczących zasad finansowych, w odniesieniu do których wymagana będzie kwalifikowana większość głosów. Rada może powoływać panele w celu rozstrzygnięcia sporów i mediacji. Jednakże ostateczne decyzje podejmowane będą przez Radę Organów Nadzoru na wniosek danego panelu.

6.3.2. Zarząd

Zarząd zapewnia, aby ESA wypełniał swoją misję i wykonywał powierzone mu zadania. W szczególności Zarząd powinien być odpowiedzialny za przygotowywanie programu prac ESA, przyjmowanie regulaminu wewnętrznego, a także odgrywać kluczową rolę w przyjmowaniu budżetu ESA. Zarząd będzie złożony z przewodniczącego ESA, przedstawiciela Komisji oraz czterech członków wybranych przez Radę Organów Nadzoru spośród jej członków, którzy działają w niezależny i obiektywny sposób w interesie Wspólnoty. Dyrektor wykonawczy może uczestniczyć w posiedzeniach Zarządu bez prawa głosu.

6.3.3. Przewodniczący i dyrektor wykonawczy

Poszczególne ESA reprezentowane są przez zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy niezależnego przewodniczącego, który jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady Organów Nadzoru, a także za przewodniczenie zarówno spotkaniom Rady Organów Nadzoru, jak i Zarządu. Bieżącą działalnością ESA zarządza jednak dyrektor wykonawczy, który podobnie jak przewodniczący jest niezależnym profesjonalistą zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy. Dyrektor wykonawczy odpowiedzialny jest za wykonanie rocznego programu prac oraz podejmuje konieczne środki w celu zapewnienia funkcjonowania ESA. Zarówno przewodniczący, jak i dyrektor wykonawczy wybierani są przez Radę Organów Nadzoru w otwartej procedurze kwalifikacyjnej, na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy na temat rynków i instytucji finansowych, doświadczenia w zakresie regulacji rynków finansowych i nadzoru finansowego. Kandydaci wybrani przez Radę Organów Nadzoru na stanowisko przewodniczącego muszą zostać zatwierdzeni przez Parlament Europejski. W przypadku obydwu stanowisk kadencja wynosi pięć lat i może zostać jednokrotnie

odnowiona. Przedłużenie kadencji zależałoby od wyników oceny dokonanej przez Radę Organów Nadzoru.

6.3.4. Wspólny Komitet Europejskich Organów Nadzoru

W ramach proponowanej struktury podstawowe znaczenie będzie miała współpraca międzysektorowa, odzwierciedlająca odpowiednie trendy na rynku i rzeczywistość rynkową. Wspólny Komitet Europejskich Organów Nadzoru będzie zapewniał wzajemne zrozumienie, współpracę i spójne podejścia nadzorcze między trzema nowoutworzonymi ESA. W celu sprostania kwestiom międzysektorowym, w tym dotyczącym konglomeratów finansowych, oraz aby zagwarantować równe szanse dla wszystkich, utworzony zostanie Podkomitet przy Wspólnym Komitecie Europejskich Organów Nadzoru. Podczas gdy rzeczywiste decyzje, przykładowo dotyczące dyrektywy o konglomeratach finansowych, podejmowane są przez poszczególne ESA, Wspólny Komitet powinien zapewnić, by wspólne decyzje były podejmowane przez ESA równolegle.

6.3.5. Komisja Odwoławcza

System odwoławczy zagwarantuje, że wszelkie osoby fizyczne lub prawne, w tym krajowe organy nadzoru mogą w pierwszej instancji odwołać się do Komisji Odwoławczej przeciwko decyzji wydanej przez ESA, w celu zapewnienia spójnego stosowania przepisów wspólnotowych (art. 9), działań w sytuacjach nadzwyczajnych (art. 10) oraz rozstrzygnięcia sporów (art. 11). Komisja Odwoławcza jest wspólnym organem dla wszystkich trzech ESA i będzie zajmowała się sprawami związanymi z bankowością, ubezpieczeniami i papierami wartościowymi. Komisja Odwoławcza będzie składała się z sześciu członków i sześciu zastępców posiadających odpowiednią wiedzę i doświadczenie, z wyłączeniem aktualnego personelu krajowych organów nadzoru lub innych krajowych lub wspólnotowych instytucji zaangażowanych w działalność ESA. Dwóch członków Komisji Odwoławczej i dwóch zastępców wyznacza Zarząd każdego ESA z listy wstępnie wyłonionych kandydatów zaproponowanych przez Komisję.

6.4. Przepisy finansowe

Przepisy finansowe dotyczą budżetowych aspektów ESA i podkreślają, że przychody ESA mogą pochodzić z różnych źródeł, np. obowiązkowych składek ze strony krajowych organów nadzoru, subwencji wspólnotowej lub opłat płaconych przez branżę na rzecz ESA. Określają one również procedury corocznego ustanawiania, wykonywania i kontroli budżetu. Obowiązują przepisy ramowego rozporządzenia finansowego dla organów ustanowionych na mocy art. 158 rozporządzenia finansowego.

6.5. Przepisy ogólne i końcowe

Przepisy ogólne określają praktyczne kwestie dotyczące personelu, odpowiedzialności ESA, obowiązku zachowania tajemnicy służbowej, ochrony danych, dostępu do dokumentów, ustaleń językowych, porozumień dotyczących siedziby i udziału krajów trzecich. W terminie trzech lat od faktycznego rozpoczęcia działalności, a następnie raz na trzy lata Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące działalności ESA oraz stosowania procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie to będzie również zawierało ocenę postępów dokonanych w kierunku konwergencji w zakresie regulacji i nadzoru w dziedzinach objętych zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych i ich rozwiązywaniem w UE.

6.6. Podstawowe różnice między trzema rozporządzeniami.

Najważniejsze różnice między trzema proponowanymi rozporządzeniami dotyczą celów poszczególnych ESA, zakresu i definicji ich działań, które są dostosowane do specyfiki danych sektorów i istniejącego prawa wspólnotowego. Ponadto Rada Europejska stwierdziła, że ESA powinny również posiadać uprawnienia nadzorcze w odniesieniu do agencji ratingowych. Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych byłby odpowiedzialny za rejestrowanie agencji ratingowych. ESMA byłby również uprawniony do podejmowania środków nadzorczych, takich jak cofnięcie rejestracji lub zawieszenie stosowania ratingów kredytowych do celów regulacyjnych. Uprawnienia nadzorcze mogłyby obejmować możliwość żądania informacji oraz przeprowadzania dochodzeń i kontroli na miejscu. Obowiązki i uprawnienia ESMA w odniesieniu do agencji ratingowych zostaną określone w zmianie do rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji⁶,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁷,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁸,

uwzględniając opinię EBC,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys finansowy, który wystąpił na przełomie 2007 i 2008 r., ujawnił istotne braki w nadzorze finansowym, zarówno w poszczególnych przypadkach, jak i w podejściu do systemu finansowego jako całości. Nadzór oparty na modelach krajowych nie nadąża za rzeczywistością, w której europejskie rynki finansowe są zintegrowane i połączone, a liczne przedsiębiorstwa finansowe działają na szczeblu transgranicznym. Kryzys ujawnił niedociągnięcia w zakresie współpracy, koordynacji, spójnego stosowania przepisów wspólnotowych i zaufania pomiędzy krajowymi organami nadzoru.
- (2) W opublikowanym dnia 25 lutego 2009 r. raporcie utworzonej na wniosek Komisji grupy wysokiego szczebla pod przewodnictwem pana Jacques'a de Larosièrè'a stwierdzono, że należy wzmocnić ramy nadzorcze, aby zmniejszyć groźbę wystąpienia w przyszłości kryzysów finansowych i ograniczyć ich skutki. Zalecono daleko idące reformy struktury nadzoru sektora finansowego we Wspólnocie. Grupa ekspertów wyraziła również stanowisko, że należy stworzyć Europejski System Organów Nadzoru Finansowego (ESFS) złożony z trzech europejskich organów nadzoru odpowiedzialnych, odpowiednio, za sektor ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych, sektor bankowości, oraz sektor papierów wartościowych, a także że należy powołać Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego.

---

⁶ Dz.U. C, s. [...].

⁷ Dz.U. C, s. [...].

⁸ Dz.U. C, s. [...].

⁹ Dz.U. C, s. [...].

- (3) W swoim komunikacie z dnia 4 marca 2009 r. zatytułowanym „Realizacja europejskiego planu naprawy”¹⁰ Komisja zaproponowała przedłożenie projektu legislacyjnego w sprawie utworzenia Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego i Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, natomiast w komunikacie z dnia 27 maja 2009 r. zatytułowanym „Europejski nadzór finansowy”¹¹ przedstawiła więcej szczegółów na temat możliwej struktury takich nowych ram nadzorczych.
- (4) W konkluzjach z dnia 19 czerwca 2009 r. Rada Europejska zaleciła utworzenie Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego (ESFS) złożonego z trzech nowych europejskich organów nadzoru. System ten powinien mieć na celu podniesienie jakości i spójności nadzoru krajowego, wzmocnienie nadzoru nad grupami transgranicznymi oraz opracowanie jednolitego zbioru przepisów UE obowiązującego wszystkie instytucje finansowe na jednolitym rynku. Rada Europejska zaznaczyła, że europejskie organy nadzoru powinny również posiadać uprawnienia nadzorcze w stosunku do agencji ratingowych oraz zwróciła się do Komisji o przygotowanie konkretnych wniosków dotyczących możliwości odgrywania przez ESFS istotnej roli w sytuacjach kryzysowych, podkreślając jednocześnie, że decyzje podjęte przez ESA nie powinny wpływać na obowiązki budżetowe państw członkowskich.
- (5) Kryzys gospodarczy i finansowy stworzył realne i poważne zagrożenia dla stabilności rynku wewnętrznego. Przywrócenie oraz utrzymanie stabilności i wiarygodności systemu finansowego jest bezwzględnym warunkiem wstępnym utrzymania zaufania na rynku wewnętrznym oraz jego spójności, a tym samym utrzymania i poprawy warunków umożliwiających ustanowienie w pełni zintegrowanego i działającego rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych. Ponadto głębiej i mocniej zintegrowane rynki finansowe oferują lepsze możliwości pozyskiwania finansowania i dywersyfikacji ryzyka, poprawiając tym samym odporność gospodarek na wstrząsy.
- (6) UE wyczerpała możliwości działań w ramach obecnej formuły komitetów europejskich organów nadzoru, które pozostają organami doradczymi Komisji. Wspólnota nie może trwać w sytuacji, w której: brakuje mechanizmów zapewniających podejmowanie przez krajowe organy nadzoru najlepszych możliwych decyzji nadzorczych dotyczących instytucji transgranicznych; nie ma wystarczającej współpracy ani wymiany informacji pomiędzy krajowymi organami nadzoru; wspólne działanie podejmowane przez krajowe organy wymaga skomplikowanych ustaleń, aby uwzględnić mozaikę wymogów regulacyjnych i nadzorczych; krajowe rozwiązania są najczęściej jedynym wykonalnym wariantem odpowiedzi na problemy europejskie; istnieje wiele różnych interpretacji tych samych tekstów prawnych. Europejski System Organów Nadzoru Finansowego powinien zostać zaprojektowany w taki sposób, aby zaradzić tym brakom i stworzyć system zgodny z celem, jakim jest stabilny i jednolity wspólnotowy rynek usług finansowych łączący krajowe organy nadzoru w silną sieć wspólnotową.
- (7) Europejski System Organów Nadzoru Finansowego powinien stanowić sieć krajowych i wspólnotowych organów nadzoru finansowego, w ramach której bieżący nadzór nad instytucjami finansowymi sprawowany jest na poziomie krajowym, natomiast

---

¹⁰ COM(2009) 114.

¹¹ COM(2009) 252.

centralną rolę w zakresie nadzoru nad grupami transgranicznymi powierza się kolegiom organów nadzorczych. Należy również osiągnąć większą harmonizację i spójne stosowanie przepisów dotyczących instytucji i rynków finansowych w całej Wspólnocie. Należy powołać Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, a także Europejski Organ Nadzoru Bankowego i Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (europejskie organy nadzoru).

- (8) Europejskie organy nadzoru powinny zastąpić Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego ustanowiony decyzją Komisji 2009/78/WE¹², Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych ustanowiony decyzją Komisji 2009/79/WE¹³ oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych ustanowiony decyzją Komisji 2009/77/WE¹⁴ i przejąć wszystkie zadania i kompetencje tych komitetów. Należy jasno określić zakres działań poszczególnych europejskich organów nadzoru. Komisja powinna również uczestniczyć w sieci działań nadzorczych, jeżeli wymagają tego względy instytucjonalne i obowiązki wynikające z Traktatu.
- (9) Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (zwany dalej „EIOPA”) powinien działać, mając na uwadze polepszenie funkcjonowania rynku wewnętrznego, w tym zwłaszcza poprzez osiągnięcie wysokiego poziomu, skuteczności i spójności regulacji i nadzoru, uwzględniając zróżnicowane interesy poszczególnych państw członkowskich; tak by chronić ubezpieczających i innych uposażonych; zapewnić integralność, efektywność i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych; zabezpieczyć stabilność systemu finansowego i wzmocnić międzynarodową koordynację nadzoru finansowego, z korzyścią dla całej gospodarki, w tym dla instytucji finansowych i innych zainteresowanych stron, konsumentów i pracowników. Aby zrealizować te cele konieczne i właściwe jest, by EIOPA był organem wspólnotowym posiadającym osobowość prawną oraz autonomię prawną, administracyjną i finansową.
- (10) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w swoim wyroku z dnia 2 maja 2006 r. w sprawie C-217/04 (Zjednoczone Królestwo przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej)¹⁵ potwierdził, że art. 95 Traktatu odnoszący się do przyjmowania środków dotyczących zbliżenia prawodawstwa w celu ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego stanowi odpowiednią podstawę prawną dla powołania „organu wspólnotowego mającego za zadanie przyczynianie się do realizacji procesu harmonizacji”, w przypadku gdy zadania powierzone takiemu organowi są ściśle związane z dziedzinami będącymi przedmiotem aktów dokonujących zbliżenia prawodawstw krajowych. Cele i zadania EIOPA polegające na udzielaniu krajowym organom nadzoru pomocy w zakresie spójnej interpretacji i stosowania przepisów wspólnotowych oraz przyczynianiu się do stabilności finansowej koniecznej do integracji finansowej są ściśle związane z celami określonymi w dorobku prawnym Wspólnoty dotyczącym rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych. Należy zatem ustanowić Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych na mocy art. 95 Traktatu.

---

¹² Dz.U. L 24 z 29.1.2009, s. 23.

¹³ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 28.

¹⁴ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 18.

¹⁵ Pkt 44 – jeszcze nieopublikowany.

- (11) Do aktów prawnych określających zadania dla krajowych organów nadzoru państw członkowskich, w tym współpracę między nimi i z Komisją, należą¹⁶: dyrektywa 64/225/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w dziedzinie reasekuracji i retrocesji¹⁷, pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie¹⁸, dyrektywa Rady 73/240/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. znosząca ograniczenia swobody przedsiębiorczości w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie¹⁹, dyrektywa Rady 76/580/EWG z dnia 29 czerwca 1976 r. zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie²⁰, dyrektywa Rady 78/473/EWG z dnia 30 maja 1978 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do koasekuracji we Wspólnocie²¹, dyrektywa Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 r. zmieniająca, szczególnie w zakresie ubezpieczenia świadczenia pomocy turystycznej, pierwszą dyrektywę (73/239/EWG) w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie²², dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej²³, druga dyrektywa Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG²⁴, dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie)²⁵, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych²⁶, dyrektywa 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z

---

¹⁶ Należy zauważyć, że dyrektywy 64/225/EWG, 73/239/EWG, 73/240/EWG, 76/580/EWG, 78/473/EWG, 84/641/EWG, 87/344/EWG, 88/357/EWG, 1992/49/EWG, 1998/78/WE, 2001/17/WE, 2002/83/WE oraz 2005/68/WE wchodzą w skład wersji przekształconej Solvency II (zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (wersja przekształcona) (COM(2008) 119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)), tzn. tracą moc z dniem 1 listopada 2012 r.

¹⁷ Dz.U. 56 z 4.4.1964, s. 878.

¹⁸ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3.

¹⁹ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 20.

²⁰ Dz.U. L 189 z 13.7.1976, s. 13.

²¹ Dz.U. L 151 z 7.6.1978, s. 25.

²² Dz.U. L 339 z 27.12.1984, s. 21.

²³ Dz.U. L 185 z 4.7.1987, s. 77.

²⁴ Dz.U. L 172 z 4.7.1988, s. 1.

²⁵ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1.

²⁶ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 1.

dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń²⁷, dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie²⁸, dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego²⁹ oraz dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami³⁰.

- (12) Istniejące prawodawstwo wspólnotowe regulujące dziedziny, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, obejmuje również dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego³¹, dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu³² oraz dyrektywę 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącą sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość³³.
- (13) Istnieje potrzeba wprowadzenia skutecznego instrumentu ustanawiającego zharmonizowane standardy techniczne w zakresie usług finansowych, tak by zapewnić, również poprzez jednolity zbiór przepisów, równe szanse i odpowiednią ochronę ubezpieczających innych uposażonych i konsumentów w całej Europie. Ponieważ EIOPA charakteryzuje wysoki poziom wiedzy specjalistycznej, efektywne i właściwe jest powierzenie mu, w dziedzinach określonych prawem wspólnotowym, opracowania projektów standardów technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji politycznych. Komisja powinna zatwierdzić te projekty standardów zgodnie z prawem wspólnotowym w celu nadania im wiążącej mocy prawnej. Komisja musi przyjąć projekty standardów technicznych. Podlegałyby one zmianom, jeżeli przykładowo projekty standardów technicznych byłyby niezgodne z prawem wspólnotowym bądź byłyby sprzeczne z zasadą proporcjonalności lub z podstawowymi zasadami rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych określonymi w dorobku prawnym Wspólnoty dotyczącym usług finansowych. Aby zapewnić sprawną i przyspieszoną procedurę przyjmowania tych standardów, należy ustalić określony termin, w którym Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie ich zatwierdzenia.
- (14) Procedura opracowywania standardów technicznych określona w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień Komisji w zakresie przyjmowania z własnej inicjatywy środków wykonawczych w drodze procedury komitetowej na poziomie 2 procedury Lamfalussy'ego, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym. Kwestie dotyczące standardów technicznych nie wymagają decyzji politycznych, a ich treść jest określona przez wspólnotowe akty

---

²⁷ Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 28.

²⁸ Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1.

²⁹ Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 3.

³⁰ Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10.

³¹ Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1.

³² Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

³³ Dz.U. L 271 z 9.10.2002, s. 16.

prawne przyjęte na poziomie 1. Opracowanie projektów standardów przez EIOPA gwarantuje pełne wykorzystanie specjalistycznej wiedzy specjalistycznej krajowych organów nadzoru.

- (15) W dziedzinach nieobjętych standardami technicznymi EIOPA powinien mieć uprawnienia do wydawania niewiążących wytycznych i zaleceń w sprawie stosowania prawodawstwa wspólnotowego. W celu zapewnienia przejrzystości i zwiększenia przestrzegania przez krajowe organy nadzoru tych wytycznych i zaleceń, krajowe organy nadzoru powinny być zobowiązane do przedstawienia powodów niezastosowania się do tych wytycznych i zaleceń.
- (16) Zapewnianie właściwego i pełnego stosowania prawa wspólnotowego jest podstawowym warunkiem wstępnym dla integralności, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych, stabilności systemu finansowego i równych warunków konkurencji dla instytucji finansowych we Wspólnocie. Należy zatem wprowadzić odpowiedni mechanizm obowiązujący w sytuacjach, w których EIOPA stwierdzi przypadki nieprawidłowego lub niewystarczającego stosowania przepisów prawa wspólnotowego. Mechanizm ten powinien obowiązywać w dziedzinach, w których prawodawstwo wspólnotowe określa jasne i bezwarunkowe obowiązki.
- (17) Aby umożliwić podjęcie odpowiednich działań w przypadku nieprawidłowego lub niewystarczającego stosowania przepisów prawa wspólnotowego, należy wprowadzić mechanizm składający się z trzech kroków: na pierwszym poziomie EIOPA powinien być uprawniony do zbadania domniemanego nieprawidłowego lub niewystarczającego wykonania obowiązków wynikających z przepisów prawa wspólnotowego przez organy krajowe w ramach ich praktyki nadzorczej, a następnie powinien wydać zalecenie.
- (18) Jeżeli organ krajowy nie zastosuje się do zalecenia, Komisja – w celu zapewnienia przestrzegania prawa wspólnotowego – powinna być uprawniona do skierowania do danego krajowego organu nadzoru decyzji o bezpośrednich skutkach prawnych, na którą można się powoływać przed sądami i organami i która może być egzekwowana na mocy art. 226 Traktatu.
- (19) W wyjątkowych sytuacjach uporczywej beczynności właściwego organu EIOPA powinien posiadać uprawnienia do przyjęcia w ostateczności decyzji skierowanych do poszczególnych instytucji finansowych. Uprawnienie to powinno być ograniczone do wyjątkowych przypadków, w których właściwy organ nie zastosuje się do decyzji do niego skierowanych oraz w których prawo wspólnotowe obowiązuje bezpośrednio instytucje finansowe na mocy istniejących lub przyszłych rozporządzeń.
- (20) Poważne zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności systemu finansowego we Wspólnocie wymagają szybkiej i skoordynowanej odpowiedzi na szczeblu Wspólnoty. EIOPA powinien zatem móc zobowiązywać krajowe organy nadzoru do podejmowania konkretnych działań w celu zapobiegania sytuacjom nadzwyczajnym. Decydowanie o transgranicznej sytuacji nadzwyczajnej wiąże się z dużym stopniem uznaniowości, a zatem powinno zostać powierzone Komisji Europejskiej. Aby zapewnić skuteczną reakcję na sytuację nadzwyczajną w przypadku niepodejmowania działań przez krajowy organ nadzoru, EIOPA powinien posiadać uprawnienia do przyjęcia w ostateczności decyzji skierowanych bezpośrednio do instytucji finansowych w obszarach prawa

wspólnotowego bezpośrednio obowiązującego instytucje finansowe celem ograniczenia skutków kryzysu i przywrócenia zaufania do rynków.

- (21) W celu zapewnienia efektywnego i skutecznego nadzoru oraz zrównoważonego uwzględnienia stanowisk krajowych organów nadzoru w poszczególnych państwach członkowskich EIOPA powinien móc rozstrzygać spory między tymi organami ze skutkiem wiążącym, w tym w ramach kolegiów nadzorczych. Należy wprowadzić postępowanie pojednawcze, podczas którego krajowe organy nadzoru mogą dojść do porozumienia. Uprawnienia EIOPA powinny obejmować spory dotyczące obowiązków proceduralnych w ramach współpracy, a także interpretacji i stosowania prawa wspólnotowego w decyzjach nadzorczych. Konieczne jest przestrzeganie istniejących mechanizmów pojednawczych przewidzianych w prawodawstwie sektorowym. W przypadku niepodejmowania działań przez dany krajowy organ nadzoru EIOPA powinien być uprawniony do przyjęcia w ostateczności decyzji skierowanych bezpośrednio do instytucji finansowych w obszarach prawa wspólnotowego bezpośrednio je obowiązującego.
- (22) Kolegia organów nadzorczych odgrywają istotną rolę w efektywnym, skutecznym i spójnym nadzorze instytucji finansowych działających na szczeblu transgranicznym. EIOPA powinien mieć pełne prawa do uczestniczenia w kolegiach organów nadzorczych w celu usprawniania funkcjonowania kolegiów i procesu wymiany informacji w kolegiach oraz celem promowania konwergencji i spójności stosowania prawa wspólnotowego przez kolegia.
- (23) Narzędziem przydatnym w funkcjonowaniu sieci organów nadzoru może być przekazywanie zadań i obowiązków, tak by ograniczyć powielanie zadań organów nadzoru, wspierać współpracę, a tym samym usprawnić proces nadzoru oraz zmniejszyć obciążenia spoczywające na instytucjach finansowych. Rozporządzenie powinno zatem zapewniać jasne podstawy prawne dla takiego przekazywania zadań i obowiązków. Przekazywanie zadań oznacza, że zadania są wykonywane przez inny organ nadzoru, a nie przez właściwy organ nadzoru, podczas gdy odpowiedzialność za podejmowanie decyzji nadzorczych nadal spoczywa na organie przekazującym. Dzięki przekazywaniu obowiązków pojedynczy krajowy organ nadzoru, któremu przekazano obowiązki, może w swoim imieniu decydować o pewnych kwestiach dotyczących nadzoru zamiast innego krajowego organu nadzoru. Przekazywanie zadań i obowiązków powinno być regulowane zasadą przyznawania kompetencji nadzorczych organowi nadzoru, który ze względu na swoją pozycję jest odpowiedni do podjęcia działań w przedmiotowej sprawie. Przekazywanie obowiązków może być odpowiednim rozwiązaniem przykładowo ze względu na ekonomię skali lub zakresu, spójność w ramach nadzoru grupy oraz optymalizację wykorzystania wiedzy specjalistycznej między organami nadzoru. Odpowiednie prawodawstwo wspólnotowe może bliżej określać zasady przekazywania obowiązków w ramach umowy. EIOPA powinien ułatwiać zawieranie umów dotyczących przekazywania zadań i obowiązków między krajowymi organami nadzoru za pomocą wszelkich właściwych środków. EIOPA powinien być informowany z wyprzedzeniem o zamierzonym zawarciu umowy w sprawie przekazania, tak by móc wyrazić swoją opinię w stosownych przypadkach. Powinien on scentralizować publikację takich umów, aby zapewnić terminowe, przejrzyste i łatwo dostępne informacje na temat umowy dla wszystkich zainteresowanych stron.

- (24) EIOPA powinien aktywnie wspierać konwergencję praktyk nadzorczych w całej Wspólnocie w celu stworzenia wspólnej kultury nadzoru.
- (25) Wzajemne oceny stanowią efektywne i skuteczne narzędzie zwiększające spójność w ramach sieci organów nadzoru. EIOPA powinien zatem opracować ramy metodyczne dla takich wzajemnych ocen i regularnie je przeprowadzać. Oceny te powinny koncentrować się nie tylko na konwergencji praktyk nadzorczych, ale również na zdolności organów nadzoru do osiągania wysokiej jakości wyników w zakresie nadzoru oraz niezależności krajowych organów nadzoru.
- (26) EIOPA powinien aktywnie wspierać skoordynowaną reakcję Wspólnoty w zakresie nadzoru, w szczególności w przypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji, która może potencjalnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych bądź stabilności systemu finansowego we Wspólnocie. Oprócz uprawnień do podejmowania działania w sytuacjach nadzwyczajnych EIOPA powinno zatem zostać powierzone zadanie ogólnej koordynacji w ramach Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego. Niezakłócony przepływ wszystkich istotnych informacji pomiędzy krajowymi organami nadzoru powinien stać się centralnym punktem działań EIOPA.
- (27) Aby utrzymać stabilność systemu finansowego, należy określić na wczesnym etapie tendencje, potencjalne zagrożenia i słabości płynące z poziomu mikroostrożnościowego, na szczeblu transgranicznym i międzysektorowym. EIOPA powinien, regularnie lub w razie konieczności doraźnie, monitorować i oceniać takie zmiany w obszarze podlegającym jego kompetencjom oraz, w stosownych przypadkach, informować Parlament Europejski, Radę, Komisję, inne europejskie organy nadzoru oraz Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego. EIOPA powinien również koordynować ogólnowspólnotowe testy skrajnych warunków w celu oceny odporności instytucji finansowych na niekorzystne zmiany na rynku, dopilnowując przy tym, by na poziomie krajowym stosowano przy takich testach jak najbardziej spójną metodykę.
- (28) Biorąc pod uwagę globalizację usług finansowych oraz rosnące znaczenie międzynarodowych standardów, EIOPA powinien wspierać dialog i współpracę z organami nadzoru spoza Wspólnoty. Powinien w pełni respektować obecne funkcje i kompetencje instytucji europejskich w stosunkach z organami spoza Wspólnoty i na forach międzynarodowych.
- (29) EIOPA powinien odgrywać rolę niezależnego organu doradczego dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w dziedzinach podlegających jego kompetencjom. Powinien móc wydawać opinie na temat oceny ostrożnościowej połączeń i przejąć na mocy dyrektywy 92/49/EWG, dyrektywy 2002/83/WE oraz dyrektywy 2005/68/WE zmienionej dyrektywą 2007/44/WE.
- (30) Aby skutecznie wykonywać swoje obowiązki EIOPA powinien mieć prawo do zwracania się o wszelkie konieczne informacje. Aby uniknąć powielania obowiązków sprawozdawczych instytucji finansowych, takie informacje powinny być normalnie dostarczane przez krajowe organy nadzoru znajdujące się najbliżej rynków i instytucji finansowych. EIOPA powinien być jednak uprawniony do zwracania się o informacje bezpośrednio do instytucji finansowych i innych stron, jeżeli krajowy organ nadzoru nie udostępnia lub nie może udostępnić takich informacji w odpowiednim czasie.

Organy państw członkowskich powinny być zobowiązane do udzielenia pomocy EIOPA w zakresie realizacji jego wniosków o informacje.

- (31) Ścisła współpraca między EIOPA a Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego ma podstawowe znaczenie dla pełnej efektywności funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego oraz dla podejmowania działań następczych w związku z jej ostrzeżeniami i zaleceniami. EIOPA powinien dzielić się wszelkimi istotnymi informacjami z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego. Dane dotyczące poszczególnych przedsiębiorstw należy dostarczać tylko po otrzymaniu uzasadnionego wniosku. Po otrzymaniu ostrzeżeń lub zaleceń skierowanych przez ESRB do EIOPA lub krajowego organu nadzoru, EIOPA powinien zapewnić podjęcie działań następczych.
- (32) W stosownych przypadkach EIOPA powinien konsultować z zainteresowanymi stronami standardy techniczne, wytyczne i zalecenia oraz stwarzać im odpowiednią możliwość przedstawienia uwag na temat proponowanych środków. W celu zapewnienia efektywności należy ustanowić Grupę Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych, reprezentującą w zrównoważonych proporcjach wspólnotowe zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz pracownicze programy emerytalne (w tym w stosownych przypadkach inwestorów instytucjonalnych i inne instytucje finansowe, które same korzystają z usług finansowych), ich pracowników, konsumentów oraz inne podmioty detaliczne korzystające z usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz z pracowniczych programów emerytalnych, w tym MŚP. Grupa Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych powinna aktywnie służyć jako platforma kontaktowa z innymi grupami użytkowników z obszaru usług finansowych ustanowionymi przez Komisję lub na mocy ustawodawstwa wspólnotowego.
- (33) Państwa członkowskie są głównie odpowiedzialne za utrzymanie stabilności finansowej w ramach zarządzania w sytuacjach kryzysowych, w szczególności w odniesieniu do stabilizowania poszczególnych instytucji finansowych znajdujących się w trudnej sytuacji i rozwiązywania ich problemów. Środki podejmowane przez EIOPA w sytuacjach nadzwyczajnych lub rozwiązywania sporów, wpływających na stabilność instytucji finansowych nie powinny wpływać na obowiązki budżetowe państw członkowskich. Należy ustanowić mechanizm umożliwiający państwom członkowskim powoływanie się na ten środek ochronny i – w ostateczności – przekazanie sprawy do decyzji Rady. Należy przyznać Radzie uprawnienia w tej dziedzinie, biorąc po uwagę szczególne obowiązki państw członkowskich w tym zakresie.
- (34) W ramach tego procesu decyzyjnego w odniesieniu do EIOPA powinny obowiązywać przepisy wspólnotowe i ogólne zasady dotyczące prawidłowej procedury i przejrzystości. Prawo adresatów decyzji EIOPA do złożenia wyjaśnień powinno być w pełni przestrzegane. Akty wydawane przez EIOPA stanowią integralną część prawa wspólnotowego.
- (35) Głównym organem decyzyjnym EIOPA powinna być Rada Organów Nadzoru złożona z przewodniczących krajowych organów nadzoru w poszczególnych państwach członkowskich, na czele z przewodniczącym EIOPA. W Radzie Organów Nadzoru zasiadać powinni w charakterze obserwatorów przedstawiciele Komisji, Europejskiej

Rady ds. Ryzyka Systemowego oraz pozostałych dwóch europejskich organów nadzoru. Członkowie Rady Organów Nadzoru powinni działać niezależnie i wyłącznie w interesie Wspólnoty. W odniesieniu do aktów prawnych natury ogólnej, w tym dotyczących przyjmowania standardów technicznych, wytycznych i zaleceń, a także kwestii budżetowych, właściwe jest stosowanie zasad kwalifikowanej większości głosów zgodnie z Traktatem, natomiast wszystkie inne decyzje powinny być przyjmowane zwykłą większością głosów. Sprawy dotyczące rozstrzygania sporów między krajowymi organami nadzoru powinny być rozpatrywane przez określony panel.

- (36) Zarząd złożony z przewodniczącego EIOPA oraz przedstawicieli krajowych organów nadzoru i Komisji powinien zapewniać, aby EIOPA wypełniał swoją misję i wykonywał powierzone mu zadania. Zarządowi należy przyznać konieczne uprawnienia do, między innymi, proponowania rocznego i wieloletniego programu prac, wykonywania pewnych uprawnień budżetowych, przyjmowania planu polityki kadrowej EIOPA, przyjmowania przepisów szczególnych dotyczących prawa dostępu do dokumentów oraz przyjmowania sprawozdania rocznego.
- (37) EIOPA powinien reprezentować zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy przewodniczący wybrany przez Radę Organów Nadzoru w drodze otwartego konkursu. Zarządzanie EIOPA powinno zostać powierzone dyrektorowi wykonawczemu, który powinien mieć prawo do uczestniczenia bez prawa głosu w obradach Rady Organów Nadzoru i Zarządu.
- (38) Aby zapewnić międzysektorową spójność prac europejskich organów nadzoru, powinny one ściśle ze sobą współpracować w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru i w stosownych przypadkach wypracowywać wspólne stanowiska. Wspólny Komitet Europejskich Organów Nadzoru Wspólnego powinien przejąć wszystkie funkcje Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych. W stosownych przypadkach akty prawne również objęte kompetencjami Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego lub Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych powinny być przyjmowane równoległe przez odnośne europejskie organy nadzoru.
- (39) Konieczne jest, by strony, na które mają wpływ decyzje podejmowane przez EIOPA, mogły wykorzystać niezbędne środki odwoławcze. W przypadku gdy EIOPA przysługują uprawnienia decyzyjne, w celu skutecznej ochrony praw stron oraz z uwagi na ekonomię procesową, zainteresowane strony powinny mieć prawo odwoływania się do Komisji Odwoławczej. Ze względu na efektywność i spójność Komisja Odwoławcza powinna być wspólnym organem trzech europejskich organów nadzoru, niezależnym od ich struktur administracyjnych i regulacyjnych. Powinna istnieć możliwość wniesienia odwołania od decyzji Komisji Odwoławczej do Sądu Pierwszej Instancji i do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.
- (40) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności EIOPA powinien posiadać własny budżet, który byłby finansowany głównie z obowiązkowych składek krajowych organów nadzoru i z budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W odniesieniu do wkładu wspólnotowego powinna mieć zastosowanie procedura budżetowa Wspólnoty. Księgi rachunkowe powinny być badane przez Trybunał Obrachunkowy.

- (41) W odniesieniu do EIOPA zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)³⁴. EIOPA powinien również przystąpić do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)³⁵.
- (42) W celu zapewnienia otwartych i przejrzystych warunków zatrudnienia i równego traktowania pracowników w stosunku do pracowników EIOPA powinien mieć zastosowanie Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich³⁶.
- (43) Niezbędna jest ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa i innych poufnych informacji. Podobnie należy chronić poufność informacji wymienianych w obrębie sieci.
- (44) Ochronę osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych regulują: dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych³⁷ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych³⁸, które w pełni obowiązują w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia.
- (45) Aby zapewnić przejrzyste funkcjonowanie EIOPA, powinno mieć do niego zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji³⁹.
- (46) Kraje niebędące członkami Unii Europejskiej powinny mieć możliwość uczestniczenia w pracach EIOPA, zgodnie z odpowiednimi umowami, które mają zostać zawarte przez Wspólnotę.
- (47) Z uwagi na fakt, iż cele niniejszego rozporządzenia, to znaczy polepszenie funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zagwarantowanie wysokiego poziomu, skuteczności i spójności regulacji ostrożnościowej i nadzoru ostrożnościowego; ochronę ubezpieczających i innych uposażonych, ochronę integralności, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych; utrzymanie stabilności systemu finansowego i wzmocnienie międzynarodowej koordynacji nadzoru finansowego, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie

---

³⁴ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

³⁵ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

³⁶ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

³⁷ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

³⁸ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

³⁹ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (48) Ponieważ Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych przejmuje wszystkie obecne zadania i uprawnienia Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, należy uchylić decyzję Komisji 2009/78/WE z dnia 23 stycznia 2009 r. ustanawiającą Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, natomiast decyzja .../.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca wspólnotowy program wspierania określonych działań w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (49) Należy wyznaczyć termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tak aby zagwarantować, że EIOPA jest odpowiednio przygotowany do rozpoczęcia działalności oraz by zapewnić sprawne przekształcenie Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych w EIOPA,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I **USTANOWIENIE I STATUS PRAWNY**

Artykuł 1 *Ustanowienie organu i zakres jego działalności*

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (zwany dalej „EIOPA”).
2. EIOPA działa w zakresie przepisów dyrektywy 64/225/EWG, dyrektywy 73/239/EWG, dyrektywy 73/240/EWG, dyrektywy 76/580/EWG, dyrektywy 78/473/EWG, dyrektywy 84/641/EWG, dyrektywy 87/344/EWG, dyrektywy 88/357/EWG, dyrektywy 92/49/EWG, dyrektywy 98/78/WE, dyrektywy 2001/17/WE, dyrektywy 2002/83/WE, dyrektywy 2002/92/WE, dyrektywy 2003/41/WE, dyrektywy 2002/87/WE, dyrektywy 2005/68/WE, dyrektywy 2007/44/WE, dyrektywy 2005/60/WE, dyrektywy 2002/65/WE, w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych w oparciu o te dyrektywy oraz wszelkich przyszłych aktów wspólnotowych powierzających zadania EIOPA.
3. Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Komisji, w szczególności na mocy art. 226 Traktatu, dotyczących zapewniania przestrzegania prawa wspólnotowego.
4. Do celów EIOPA należy przyczynianie się do: (i) polepszenia funkcjonowania rynku wewnętrznego, w tym do wysokiego poziomu, skuteczności i spójności regulacji i nadzoru; (ii) ochrony ubezpieczających i innych uposażonych; (iii) zapewniania integralności, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych;

(iv) zabezpieczania stabilności systemu finansowego i (v) wzmocnienia międzynarodowej koordynacji nadzoru finansowego. W tym celu EIOPA przyczynia się do zapewnienia spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania prawa wspólnotowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 powyżej, wspiera konwergencję nadzorczą i przedstawia opinie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

5. EIOPA wchodzi w skład Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego, zwanego dalej „ESFS”, który funkcjonuje jako sieć organów nadzoru, zgodnie z art. 39.
6. Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych współpracuje z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego, zwaną dalej „ESRB”, zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „instytucje finansowe” oznaczają „zakłady ubezpieczeń” określone w dyrektywie 98/78/WE, „zakłady reasekuracji” określone w dyrektywie 2005/68/WE, instytucje pracowniczych programów emerytalnych objęte dyrektywą 2003/41/WE oraz „konglomeraty finansowe” określone w dyrektywie 2002/87/WE;
- (2) „krajowe organy nadzoru” oznaczają krajowe organy, które na mocy przepisów ustawowych lub wykonawczych są uprawnione do nadzorowania zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, bądź instytucji pracowniczych programów emerytalnych.

Artykuł 3 *Status prawny*

1. EIOPA jest organem wspólnotowym i posiada osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskich EIOPA posiada zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznanym przez prawo krajowe osobom prawnym. EIOPA może w szczególności nabywać lub zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
3. EIOPA reprezentuje jego przewodniczący.

Artykuł 4 *Skład*

W skład EIOPA wchodzi następujące organy:

- (1) Rada Organów Nadzoru, która wykonuje zadania określone w art. 28;
- (2) Zarząd, który wykonuje zadania określone w art. 32;

- (3) przewodniczący, który wykonuje zadania określone w art. 33;
- (4) dyrektor wykonawczy, który wykonuje zadania określone w art. 38;
- (5) Komisja Odwoławcza, o której mowa w art. 44 i która wykonuje zadania określone w art. 46.

Artykuł 5
Siedziba

Siedziba Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych mieści się we Frankfurcie.

ROZDZIAŁ II
ZADANIA I UPRAWNIENIA EUROPEJSKIEGO ORGANU NADZORU UBEZPIECZEŃ
I PRACOWNICZYCH PROGRAMÓW EMERYTALNYCH

Artykuł 6
Zadania i uprawnienia EIOPA

1. Zadania EIOPA obejmują:
  - a) przyczynianie się do ustanowienia wysokiej jakości wspólnych standardów i praktyk regulacyjnych i nadzorczych, w szczególności poprzez przedstawianie opinii instytucjom wspólnotowym oraz poprzez opracowywanie wytycznych, zaleceń i projektów standardów technicznych, które powinny opierać się na prawodawstwie, o którym mowa w art. 1 ust. 2.
  - b) przyczynianie się do spójnego stosowania prawa wspólnotowego, w szczególności poprzez wkład do wspólnej kultury nadzoru, zapewnianie spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania prawodawstwa, o którym mowa w art. 1 ust. 2, zapobieganie arbitrażowi regulacyjnemu, mediacja i rozstrzyganie sporów między krajowymi organami nadzoru, wspieranie spójności działań kolegów organów nadzorczych oraz podejmowanie działań w sytuacjach nadzwyczajnych;
  - c) ułatwianie przekazywania zadań i obowiązków pomiędzy krajowymi organami nadzoru;
  - d) ścisłą współpracę z ESRB, w szczególności poprzez dostarczanie jej wszelkich informacji koniecznych do realizacji jej zadań oraz poprzez zapewnianie podejmowania odpowiednich działań następczych w związku z jej ostrzeżeniami i zaleceniami;
  - e) przeprowadzanie analiz wzajemnych ocen krajowych organów nadzoru, tak by wzmocnić spójność wyników w zakresie nadzoru;
  - f) monitorowanie i ocenę zmian na rynku podlegającym kompetencjom EIOPA;

- g) realizację wszelkich konkretnych zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w prawodawstwie Wspólnoty, o którym mowa w art. 1 ust. 2.
2. Aby zrealizować zadania określone w ust. 1, Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych posiada uprawnienia określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności uprawnienia do podejmowania następujących działań:
- a) opracowywanie projektów standardów technicznych w określonych przypadkach, o których mowa w art. 7;
  - b) wydawanie wytycznych i zaleceń, zgodnie z art. 8;
  - c) wydawanie zaleceń w określonych przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 3;
  - d) podejmowanie indywidualnych decyzji skierowanych do krajowych organów nadzoru w określonych przypadkach, o których mowa w art. 10 i art. 11;
  - e) podejmowanie indywidualnych decyzji skierowanych do instytucji finansowych w określonych przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 6, art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 4;
  - f) wydawanie opinii dla Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, zgodnie z art. 19;
3. EIOPA wykonuje wyłączne uprawnienia nadzorcze dotyczące jednostek posiadających zasięg ogólnowspólnotowy lub działalności gospodarczej o zasięgu ogólnowspólnotowym, powierzone mu w prawodawstwie, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

W tym celu EIOPA posiada odpowiednie uprawnienia do przeprowadzania dochodzeń i egzekwowania, jak określono w odpowiednim prawodawstwie, a także posiada możliwość nakładania opłat.

Artykuł 7 *Standardy techniczne*

1. EIOPA może opracowywać standardy techniczne w dziedzinach szczegółowo określonych w prawodawstwie, o którym mowa w art. 1 ust. 2. EIOPA przedstawia Komisji projekty standardów do zatwierdzenia.

Przed ich przedstawieniem Komisji EIOPA przeprowadza, w stosownych przypadkach, otwarte konsultacje społeczne na temat standardów technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych.

W terminie trzech miesięcy od otrzymania projektów standardów Komisja podejmuje decyzję w sprawie ich zatwierdzenia. Komisja może przedłużyć ten okres o jeden miesiąc. Jeżeli leży to w interesie Komisji, może ona zatwierdzić projekty standardów tylko częściowo lub ze zmianami.

W przypadku gdy Komisja nie zatwierdzi standardów albo zatwierdzi je częściowo lub ze zmianami, informuje ona EIOPA o powodach podjętej decyzji.

2. Komisja przyjmuje standardy w drodze rozporządzeń lub decyzji oraz publikuje je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 8 *Wytyczne i zalecenia*

W celu ustanowienia spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych w ramach ESFS oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa wspólnotowego, EIOPA wydaje wytyczne i zalecenia skierowane do krajowych organów nadzoru lub instytucji finansowych.

Krajowe organy nadzoru dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.

W przypadku gdy krajowy organ nadzoru nie stosuje tych wytycznych lub zaleceń, informuje EIOPA o powodach takiego postępowania.

Artykuł 9 *Spójne stosowanie przepisów wspólnotowych*

1. W przypadku gdy krajowy organ nadzoru nie stosuje we właściwy sposób prawodawstwa, o którym mowa w art. 1 ust. 2, w szczególności nie zapewniając spełnienia przez instytucje finansowe wymogów ustanowionych w tym prawodawstwie, EIOPA posiada uprawnienia określone w ust. 2, 3 i 6 niniejszego artykułu.
2. Na wniosek jednego bądź większej liczby krajowych organów nadzoru, Komisji lub z własnej inicjatywy i po poinformowaniu krajowego organu nadzoru, którego to dotyczy, EIOPA może przeprowadzać dochodzenia w sprawie domniemanego niewłaściwego stosowania prawa wspólnotowego.

Bez uszczerbku dla uprawnień ustanowionych w art. 20 krajowy organ nadzoru przekazuje EIOPA wszelkie informacje uznane przez ten EIOPA za niezbędne dla prowadzonego przez niego dochodzenia.

3. Najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od rozpoczęcia dochodzenia, EIOPA może skierować do krajowego organu nadzoru, którego to dotyczy, zalecenie określające działania konieczne do zapewnienia przestrzegania prawa wspólnotowego.

W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania zalecenia, krajowy organ nadzoru informuje EIOPA o działaniach jakie podjął, lub zamierza podjąć, aby zapewnić przestrzeganie prawa wspólnotowego.

4. W przypadku gdy krajowy organ nadzoru nie zapewnił przestrzegania prawa wspólnotowego w ciągu miesiąca od otrzymania zalecenia od EIOPA, Komisja może, po uzyskaniu informacji od EIOPA lub z własnej inicjatywy, przyjąć decyzję

nakładającą na krajowy organ nadzoru obowiązek podjęcia działań niezbędnych do przestrzegania prawa wspólnotowego.

Komisja podejmuje taką decyzję najpóźniej w terminie trzech miesięcy od przyjęcia zalecenia. Komisja może przedłużyć ten okres o jeden miesiąc.

Komisja dba o poszanowanie prawa adresatów decyzji do złożenia wyjaśnień.

EIOPA i krajowe organy nadzoru przekazują Komisji wszelkie niezbędne informacje.

5. W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 4, krajowy organ nadzoru informuje Komisję i EIOPA o działaniach, jakie podjął, lub zamierza podjąć, aby wykonać decyzję Komisji.
6. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 226 Traktatu, w przypadku gdy krajowy organ nadzoru nie stosuje się do decyzji, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w okresie w niej przewidzianym, oraz w przypadku gdy konieczne jest terminowe zarządzenie nieprzestrzeganiu przepisów przez krajowy organ nadzoru, w celu utrzymania bądź przywrócenia równych warunków konkurencji na rynku lub zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego i jego stabilności, oraz w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w prawodawstwie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, mają bezpośrednie zastosowanie w odniesieniu do instytucji finansowych, EIOPA może przyjąć decyzję indywidualną, skierowaną do instytucji finansowej, zobowiązującą ją do podjęcia działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa wspólnotowego, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Decyzja EIOPA jest zgodna z decyzją przyjętą przez Komisję na mocy ust. 4.

7. Decyzje przyjęte na mocy ust. 6 zastępują wszelkie decyzje przyjęte wcześniej przez krajowe organy nadzoru w tej samej sprawie.

Wszelkie działania podjęte przez krajowe organy nadzoru w związku z sytuacją faktyczną, będącą przedmiotem decyzji na mocy ust. 4 lub 6, są zgodne z tymi decyzjami.

Artykuł 10

Działania podejmowane w sytuacjach nadzwyczajnych

1. W przypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji, które może poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich stabilności, bądź też stabilności całego systemu finansowego we Wspólnocie lub jego części, Komisja, z własnej inicjatywy lub na wniosek EIOPA, Rady lub ESRB, może przyjąć skierowaną do EIOPA decyzję w sprawie istnienia sytuacji nadzwyczajnej dla celów niniejszego rozporządzenia.
2. Jeżeli Komisja przyjmie decyzję na mocy ust. 1, EIOPA może przyjąć indywidualne decyzje zobowiązujące krajowe organy nadzoru do podjęcia niezbędnych działań zgodnych z prawodawstwem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, w celu likwidacji zagrożeń, które mogą zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych

i ich stabilności, bądź też stabilności całego systemu finansowego we Wspólnocie lub jego części, poprzez zapewnienie spełniania przez instytucje finansowe i krajowe organy nadzoru wymogów ustanowionych w tym prawodawstwie.

3. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 226 Traktatu, w przypadku gdy krajowy organ nadzoru nie stosuje się do decyzji, o której mowa w ust. 2, w okresie w niej przewidzianym oraz w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w prawodawstwie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, mają bezpośrednie zastosowanie w odniesieniu do instytucji finansowych, EIOPA może przyjąć skierowaną do instytucji finansowej decyzję indywidualną zobowiązującą tę instytucję do podjęcia działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z tego prawodawstwa, w tym do zaprzestania określonych praktyk.
4. Decyzje przyjęte na mocy ust. 3 zastępują wszelkie decyzje przyjęte wcześniej przez krajowe organy nadzoru w tej samej sprawie.

Wszelkie działania podjęte przez krajowe organy nadzoru w związku z sytuacją faktyczną, będącą przedmiotem decyzji na mocy ust. 2 lub 3, są zgodne z tymi decyzjami.

Artykuł 11

Rozstrzygnięcie sporów między krajowymi organami nadzoru

1. Bez uszczerbku dla uprawnień ustanowionych w art. 9, w przypadku gdy krajowy organ nadzoru nie wyraża zgody na stosowanie procedury, na podjęte działanie lub jego niepodjęcie przez inny krajowy organ nadzoru w dziedzinach, w których zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, wymagana jest współpraca, koordynacja lub wspólny proces decyzyjny ze strony krajowych organów nadzoru więcej niż jednego państwa członkowskiego, na wniosek jednego lub więcej krajowych organów nadzoru, których to dotyczy, EIOPA może pomóc w rozstrzygnięciu sporu zgodnie z procedurą określoną w ust. 2.
2. Uwzględniając odpowiednie terminy określone w prawodawstwie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 oraz stopień złożoności i pilności sprawy, EIOPA wyznacza termin zakończenia postępowania pojednawczego między krajowymi organami nadzoru.
3. Jeśli do momentu zakończenia postępowania pojednawczego krajowe organy nadzoru nie rozstrzygną sporu, EIOPA może podjąć decyzję zobowiązującą te organy do podjęcia konkretnych działań lub powstrzymania się od działań w celu rozstrzygnięcia sporu zgodnie z prawem wspólnotowym.
4. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 226 Traktatu, w przypadku gdy krajowy organ nadzoru nie stosuje się do decyzji EIOPA, a w ten sposób nie zapewnia spełniania przez instytucję finansową wymogów mających do niej bezpośrednie zastosowanie na mocy prawodawstwa, o którym mowa w art. 1 ust. 2, EIOPA może przyjąć skierowaną do instytucji finansowej decyzję indywidualną, zobowiązującą tę instytucję do podjęcia działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa wspólnotowego, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Artykuł 12
Kolegia organów nadzorczych

1. EIOPA przyczynia się do promowania skutecznego i spójnego funkcjonowania kolegiów organów nadzorczych, a także wspiera spójność stosowania prawa wspólnotowego w tych kolegiach.
2. EIOPA uczestniczy w obradach kolegiów organów nadzorczych w charakterze obserwatora, jeśli uzna to za stosowne. Do celów uczestnictwa w obradach tych kolegiów EIOPA uznaje się za „krajowy organ nadzoru” w rozumieniu odpowiednich przepisów, a na swój wniosek EIOPA otrzymuje wszelkie odpowiednie informacje udostępniane wszystkim członkom kolegium.
3. We współpracy z organami nadzoru działającymi w kolegiach organów nadzorczych EIOPA identyfikuje i gromadzi, w stosownych przypadkach, wszelkie istotne informacje przekazywane przez krajowe organy nadzoru, w celu ułatwienia prac tych kolegiów.

EIOPA tworzy centralny system, za pomocą którego informacje te udostępniane są krajowym organom nadzoru w kolegiach organów nadzorczych i zarządza tym systemem.

Artykuł 13
Przekazywanie zadań i obowiązków

1. Na mocy dwustronnej umowy krajowe organy nadzoru mogą przekazywać swoje zadania i obowiązki innym krajowym organom nadzoru.
2. EIOPA ułatwia przekazywanie zadań i obowiązków pomiędzy krajowymi organami nadzoru poprzez identyfikowanie zadań i obowiązków, które mogą zostać przekazane lub być wspólnie wykonywane, oraz poprzez promowanie najlepszych praktyk.
3. Krajowe organy nadzoru informują EIOPA o porozumieniach w sprawie przekazania zadań i obowiązków, które zamierzają zawrzeć. Porozumienia te powinny być zawierane nie wcześniej niż po upływie jednego miesiąca od poinformowania EIOPA o zamiarze ich zawarcia.

EIOPA może wydać opinię w sprawie zamierzonego porozumienia w ciągu miesiąca od uzyskania informacji o zamiarze jego zawarcia.

EIOPA publikuje w odpowiedni sposób zawarte przez krajowe organy nadzoru porozumienia w sprawie przekazania zadań i obowiązków, tak aby wszystkie zainteresowane strony były należycie poinformowane.

Artykuł 14
Wspólna kultura nadzoru

1. EIOPA odgrywa aktywną rolę w tworzeniu wspólnej europejskiej kultury nadzoru i spójnych praktyk nadzorczych, a także w zapewnianiu jednolitych procedur i

spójnych podejść na terytorium Wspólnoty oraz wykonuje przynajmniej następujące działania:

- a) wydawanie opinii dla krajowych organów nadzoru;
  - b) promowanie skutecznej dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji pomiędzy krajowymi organami nadzoru, z pełnym poszanowaniem obowiązujących przepisów w zakresie poufności i ochrony danych przewidzianych w odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym;
  - c) przyczynianie się do tworzenia wysokiej jakości jednolitych standardów nadzorczych, w tym w zakresie standardów sprawozdawczości;
  - d) dokonywanie przeglądu stosowania odpowiednich standardów technicznych przyjmowanych przez Komisję, wytycznych i zaleceń wydawanych przez EIOPA, oraz, w stosownych przypadkach, proponowanie zmian;
  - e) ustanawianie sektorowych i międzysektorowych programów szkoleń, ułatwianie wymian personelu oraz zachęcanie krajowych organów nadzoru do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników oraz innych narzędzi.
2. Celem wspierania wspólnych podejść i praktyk nadzorczych EIOPA tworzy, w stosownych przypadkach, nowe, praktyczne instrumenty i narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

Artykuł 15

Wzajemne oceny krajowych organów nadzoru

1. W celu dalszego wspierania spójności wyników w zakresie nadzoru EIOPA przeprowadza okresowo analizy wzajemnych ocen wszystkich bądź części działań realizowanych przez krajowe organy nadzoru. W tym celu EIOPA opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie analizowanych organów.
2. Wzajemna ocena obejmuje ocenę między innymi następujących aspektów:
  - a) adekwatności ustaleń instytucjonalnych, zasobów i specjalistycznej wiedzy pracowników krajowego organu nadzoru, przy szczególnym uwzględnieniu skutecznego stosowania prawodawstwa, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz zdolności reagowania na zmiany na rynku;
  - b) uzyskanego poziomu konwergencji w stosowaniu prawa wspólnotowego i w praktykach nadzorczych, w tym standardach technicznych, wytycznych i zaleceniach przyjętych na mocy art. 7 i 8, oraz stopnia, w którym praktyki nadzorcze osiągają cele wyznaczone w prawie wspólnotowym;
  - c) dobrych praktyk opracowanych przez poszczególne krajowe organy nadzoru, których przyjęcie przez inne krajowe organy nadzoru byłoby korzystne.
3. Na podstawie wzajemnej oceny EIOPA może wydawać zalecenia skierowane do zainteresowanych krajowych organów nadzoru.

Artykuł 16
Funkcja koordynacji

EIOPA pełni rolę ogólnego koordynatora pomiędzy krajowymi organami nadzoru, w tym w przypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji, która może potencjalnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu i stabilności rynków finansowych, bądź też stabilności systemu finansowego we Wspólnocie.

EIOPA wspiera skoordynowaną reakcję na poziomie Wspólnoty, między innymi poprzez:

- (1) ułatwianie wymiany informacji między krajowymi organami nadzoru;
- (2) określanie zakresu i sprawdzanie wiarygodności informacji, które powinny być udostępnione wszystkim zainteresowanym krajowym organom nadzoru;
- (3) nie naruszając przepisów art. 11, występowanie w roli mediatora na wniosek krajowych organów nadzoru lub z własnej inicjatywy;
- (4) niezwłoczne powiadamianie ESRB o wszelkich potencjalnych sytuacjach nadzwyczajnych.

Artykuł 17
Ocena zmian na rynku

1. EIOPA monitoruje i ocenia zmiany zachodzące na rynku podlegającym jego kompetencjom oraz, w stosownych przypadkach, informuje Europejski Organ Nadzoru Bankowego, Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, ESRB oraz Parlament Europejski, Radę i Komisję o tendencjach w zakresie nadzoru mikroostrożnościowego, potencjalnych zagrożeniach i słabościach.

W szczególności, EIOPA uruchamia i koordynuje, we współpracy z ESRB, ogólnowspólnotowe oceny odporności instytucji finansowych na niekorzystne zmiany na rynku. W tym celu EIOPA opracowuje, na potrzeby stosowania przez krajowe organy nadzoru:

- a) wspólną metodykę oceny wpływu scenariuszy gospodarczych na sytuację finansową instytucji;
  - b) wspólne podejścia w zakresie informowania o wynikach tych ocen odporności instytucji finansowych.
2. Bez uszczerbku dla zadań ESRB określonych w rozporządzeniu (WE) nr .../... [ESRB], co najmniej raz w roku, a w razie potrzeby częściej, EIOPA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ESRB oceny tendencji, potencjalnych zagrożeń i słabości w obszarze podlegającym jej kompetencjom.

W ocenach tych EIOPA zamieszcza klasyfikację głównych zagrożeń i słabości, a także, w stosownych przypadkach, zaleca działania zapobiegawcze bądź zaradcze.

3. EIOPA w odpowiedni sposób uwzględnia rozwój sytuacji oraz zagrożenia i słabości na poziomie międzysektorowym, współpracując przy tym ściśle z Europejskim

Organem Nadzoru Bankowego oraz Europejskim Organem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

Artykuł 18
Stosunki międzynarodowe

Bez uszczerbku dla kompetencji instytucji wspólnotowych EIOPA może nawiązywać kontakty z organami nadzoru z krajów trzecich. EIOPA może zawierać porozumienia administracyjne z organizacjami międzynarodowymi oraz z administracjami krajów trzecich.

EIOPA zapewnia pomoc w przygotowywaniu decyzji w sprawie równoważności systemów nadzoru w krajach trzecich zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 19
Inne zadania

1. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji lub z własnej inicjatywy EIOPA może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji opinie w sprawie wszelkich kwestii dotyczących obszaru podlegającego jego kompetencjom.
2. W zakresie ostrożnościowych ocen połączeń i przejęć objętych dyrektywą 2007/44/WE EIOPA może, z własnej inicjatywy lub na wniosek krajowych organów nadzoru, wydawać i publikować opinie w sprawie oceny ostrożnościowej, której ma dokonać organ państwa członkowskiego. Zastosowanie ma art. 20.

Artykuł 20
Gromadzenie informacji

1. Na wniosek EIOPA krajowe organy nadzoru i inne organy władzy publicznej państwa członkowskiego przekazują EIOPA wszelkie informacje niezbędne do wykonywania obowiązków nałożonych na EIOPA na mocy niniejszego rozporządzenia.

EIOPA może również zwrócić się o przekazywanie informacji w regularnych odstępach czasu.

2. W przypadku gdy informacje nie są dostępne lub nie są terminowo udostępniane przez krajowe organy nadzoru i inne organy władzy publicznej państw członkowskich, EIOPA może wystąpić z wnioskiem o przekazanie danych bezpośrednio do odpowiednich instytucji finansowych i innych stron, podając uzasadnienie. EIOPA informuje krajowe organy nadzoru, których to dotyczy, o wystosowanych wnioskach.

Na wniosek EIOPA krajowe organy nadzoru i inne organy władzy publicznej państwa członkowskiego wspierają EIOPA w gromadzeniu tych informacji.

3. EIOPA może wykorzystywać informacje poufne otrzymane od krajowych organów nadzoru i innych organów władzy publicznej lub od instytucji finansowych i innych

stron wyłącznie na potrzeby wykonywania obowiązków nałożonych na EIOPA na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21
Relacje z ESRB

1. Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych współpracuje z ESRB.
2. Współpraca z ESRB powinna mieć ścisły charakter. EIOPA regularnie przekazuje ESRB aktualne informacje niezbędne do realizacji zadań powierzonych ESRB. Dane niezbędne do realizacji zadań ESRB, a niebędące w postaci skróconej lub zbiorczej, są jej udostępniane na uzasadniony wniosek, zgodnie z art. [15] rozporządzenia (WE) nr .../...[ESRB].
3. Zgodnie z ust. 4 i 5 EIOPA zapewnia właściwe działania następcze w związku z ostrzeżeniami i zaleceniami ESRB, o których mowa w art. [16] rozporządzenia (WE) nr .../... [ESRB].
4. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia ESRB skierowanego do EIOPA, EIOPA niezwłocznie zwołuje posiedzenie Rady Organów Nadzoru i ocenia skutki takiego ostrzeżenia lub zalecenia dla realizacji swoich zadań.

W drodze odpowiedniej procedury decyzyjnej EIOPA podejmuje decyzję w sprawie działań, które należy podjąć w odpowiedzi na problemy wskazane w ostrzeżeniach i zaleceniach, zgodnie z uprawnieniami przyznanymi EIOPA na mocy niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli EIOPA nie podejmuje działań w związku z zaleceniem, informuje ESRB o powodach takiego postępowania.

5. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia skierowanego przez ESRB do krajowego organu nadzoru, EIOPA korzysta w stosownych przypadkach z uprawnień przyznaných na mocy niniejszego rozporządzenia, tak aby zapewnić terminowe podjęcie działań następczych.

W przypadku gdy adresat zalecenia ESRB nie zamierza się do niego zastosować, informuje o tym Radę Organów Nadzoru i omawia z nią powody niepodjęcia działania.

Krajowy organ nadzoru należycie uwzględnia poglądy Rady Organów Nadzoru, informując ESRB zgodnie z art. [17] rozporządzenia (WE) nr .../... [ESRB].

6. Podczas realizacji zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu EIOPA w najwyższym stopniu uwzględnia ostrzeżenia i zalecenia ESRB.

Artykuł 22

Grupa Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych

1. Do celów prowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami w dziedzinach związanych z zadaniami EIOPA, powołuje się Grupę Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych.
2. W skład Grupy Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych wchodzi 30 członków, reprezentujących w stosunku gwarantującym równowagę zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji oraz instytucje pracowniczych programów emerytalnych, ich pracowników, a także konsumentów i osoby korzystające z usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz z pracowniczych programów emerytalnych.

Grupa Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych zbiera się co najmniej dwa razy w roku.

3. Członków Grupy Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych wyznacza Rada Organów Nadzoru EIOPA na wniosek odpowiednich zainteresowanych stron.

W podejmowanej w tej sprawie decyzji Rada Organów Nadzoru zapewnia, w miarę możliwości, odpowiednią równowagę geograficzną i reprezentację zainteresowanych stron z całej Wspólnoty.

Na potrzeby Grupy Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych EIOPA zapewnia odpowiednią pomoc sekretariatu.

4. Kadencja członków Grupy Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych wynosi dwa i pół roku, po tym okresie wybierani są nowi członkowie

Członkowie grupy mogą pełnić swoje funkcje przez dwie kolejne kadencje.

5. Grupa Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych może przedstawiać EIOPA swoje opinie i doradzać mu we wszelkich kwestiach związanych z zadaniami EIOPA określonymi w art. 7 i 8.
6. Grupa Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych uchwała swój regulamin wewnętrzny.
7. EIOPA podaje do wiadomości publicznej opinie i porady Grupy Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz wyniki prowadzonych konsultacji.

Artykuł 23
Środki ochronne

1. EIOPA dopilnowuje, by decyzje podejmowane na mocy art. 10 lub 11 nie wpływały w jakikolwiek sposób na obowiązki budżetowe państw członkowskich.
2. W przypadku gdy dane państwo członkowskie uzna, że decyzja podjęta na mocy art. 11 wpływa na jego obowiązki budżetowe, w ciągu miesiąca od przekazania decyzji EIOPA krajowemu organowi nadzoru, państwo to może powiadomić EIOPA i Komisję o tym, że krajowy organ nadzoru nie wykona przedmiotowej decyzji.

W powiadomieniu tym państwo członkowskie uzasadnia, dlaczego przedmiotowa decyzja wpływa na jego obowiązki budżetowe i wyraźnie wskazuje, w jaki sposób wpływa ona na te obowiązki.

W takim przypadku zawiesza się decyzję EIOPA.

W terminie jednego miesiąca od powiadomienia EIOPA i Komisji przez państwo członkowskie, EIOPA informuje to państwo członkowskie, czy utrzymuje swoją decyzję, czy też ją zmienia bądź unieważnia.

W przypadku gdy EIOPA utrzymuje swoją decyzję, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną zdefiniowaną w art. 205 Traktatu, podejmuje w terminie dwóch miesięcy decyzję w sprawie utrzymania lub unieważnienia decyzji EIOPA.

W przypadku gdy Rada podejmuje decyzję o utrzymaniu decyzji EIOPA, lub w przypadku gdy nie podejmuje decyzji w terminie dwóch miesięcy, niezwłocznie cofa się zawieszenie decyzji EIOPA.

3. W przypadku gdy dane państwo członkowskie uzna, że decyzja podjęta na mocy art. 10 ust. 2 wpływa na jego obowiązki budżetowe, w ciągu trzech dni roboczych od przekazania decyzji EIOPA krajowemu organowi nadzoru, państwo to może powiadomić EIOPA, Komisję i Radę o tym, że krajowy organ nadzoru nie wykona przedmiotowej decyzji.

W powiadomieniu tym państwo członkowskie uzasadnia, dlaczego wspomniana decyzja wpływa na jego obowiązki budżetowe i wyraźnie wskazuje, w jaki sposób wpływa ona na te obowiązki.

W terminie dziesięciu dni roboczych Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną zdefiniowaną w art. 205 Traktatu, podejmuje decyzję w sprawie utrzymania lub unieważnienia decyzji EIOPA.

W przypadku gdy Rada nie podejmie decyzji w terminie dziesięciu dni roboczych decyzję EIOPA uznaje się za utrzymaną.

Artykuł 24
Procedury decyzyjne

1. Przed podjęciem decyzji przewidzianych w art. 9 ust. 6, art. 10 ust. 2 i 3 oraz art. 11 ust. 3 i 4, EIOPA informuje adresata danej decyzji o zamiarze jej podjęcia,

wyznaczając termin, w którym adresat ten może wyrazić swoją opinię w tej sprawie, w pełni uwzględniając jej pilny charakter.

2. W decyzjach EIOPA przedstawione są powody, dla których zostały one przyjęte.
3. Adresaci decyzji EIOPA są informowani o środkach odwoławczych przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia.
4. W przypadku gdy EIOPA podjął decyzję na mocy art. 10 ust. 2 lub 3, w odpowiednich odstępach czasu dokonuje jej przeglądu.
5. Decyzje podejmowane na mocy art. 9, 10 i 11 podaje się do wiadomości publicznej, określając krajowy organ nadzoru lub instytucję finansową, którego lub której dotyczą, oraz główną treść tych decyzji, uwzględniając interes prawny instytucji finansowej w zakresie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa.

ROZDZIAŁ III STRUKTURA ORGANIZACYJNA

SEKCJA 1 RADA ORGANÓW NADZORU

Artykuł 25 Skład

1. W skład Rady Organów Nadzoru wchodzi:
  - a) przewodniczący, któremu nie przysługuje prawo głosu;
  - b) przewodniczący odpowiedniego krajowego organu nadzoru właściwego w zakresie nadzoru nad instytucjami finansowymi w poszczególnych państwach członkowskich. Jeśli w danym państwie członkowskim istnieje więcej niż jeden właściwy organ, organy te podejmują decyzję o wyborze jednego z przewodniczących na przedstawiciela w Radzie Organów Nadzoru;
  - c) jeden przedstawiciel Komisji, któremu nie przysługuje prawo głosu;
  - d) jeden przedstawiciel Europejskiego Banku Centralnego, któremu nie przysługuje prawo głosu;
  - e) jeden przedstawiciel ESRB, któremu nie przysługuje prawo głosu;
  - f) po jednym przedstawicielu z dwóch pozostałych europejskich organów nadzoru, którym nie przysługuje prawo głosu.
2. Każdy krajowy organ nadzoru i w przypadku, natomiast jeżeli istnieje więcej niż jeden właściwy krajowy organ nadzoru, organy te wspólnie są odpowiedzialne za powołanie spośród swojego personelu zastępcy wysokiego szczebla, który może zastąpić członka Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), w przypadku gdy osoba ta nie może uczestniczyć w posiedzeniach Rady.

3. Rada Organów Nadzoru może podjąć decyzję o dopuszczeniu obserwatorów.

Dyrektor wykonawczy może uczestniczyć w posiedzeniach Rady Organów Nadzoru bez prawa głosu.

Artykuł 26
Wewnętrzne komitety i panele

1. Rada Organów Nadzoru może powoływać wewnętrzne komitety lub panele na potrzeby konkretnych zadań powierzonych Radzie Organów Nadzoru, a także może przekazywać realizację wyraźnie określonych zadań i podejmowanie wyraźnie określonych decyzji wewnętrznym komitetom lub panelom, Zarządowi lub przewodniczącemu.
2. Do celów art. 11 Rada Organów Nadzoru zwołuje na potrzeby rozstrzygania sporów panel, w skład którego wchodzi przewodniczący i dwóch członków Rady, którzy nie mogą reprezentować krajowych organów nadzoru będących stroną sporu.

Decyzje na mocy art. 11 podejmowane są przez Radę Organów Nadzoru na wniosek panelu.

Artykuł 27
Niezależność

Podczas wykonywania zadań powierzonych Radzie Organów Nadzoru na mocy niniejszego rozporządzenia, przewodniczący i członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu działają niezależnie i obiektywnie w interesie Wspólnoty, oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów wspólnotowych, rządu żadnego z państw członkowskich, lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie przyjmują takich instrukcji.

Artykuł 28
Zadania

1. Rada Organów Nadzoru wydaje wytyczne dotyczące prac EIOPA i kieruje podejmowaniem decyzji, o których mowa w rozdziale II.
2. Rada Organów Nadzoru przyjmuje opinie, zalecenia i decyzje oraz doradza w kwestiach, o których mowa w rozdziale II.
3. Rada Organów Nadzoru mianuje przewodniczącego.
4. Przed dniem 30 września każdego roku Rada Organów Nadzoru, działając na podstawie wniosku Zarządu, przyjmuje program prac EIOPA na kolejny rok oraz przekazuje go do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Program prac przyjmowany jest bez uszczerbku dla corocznej procedury budżetowej i podawany jest do publicznej wiadomości.

5. Rada Organów Nadzoru przyjmuje wieloletni program prac EIOPA i przekazuje go do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
Wieloletni program prac przyjmowany jest bez uszczerbku dla corocznej procedury budżetowej i podawany jest do publicznej wiadomości.
6. Rada Organów Nadzoru zatwierdza projekt budżetu zgodnie z art. 49.
7. Rada Organów Nadzoru posiada władzę dyscyplinarną nad przewodniczącym i dyrektorem wykonawczym i może usunąć ich ze stanowiska zgodnie z (odpowiednio) art. 33 ust. 5 lub art. 36 ust. 5.

Artykuł 29 *Proces decyzyjny*

1. W przypadku aktów określonych w art. 7 i 8 oraz wszystkich środków i decyzji podejmowanych na mocy przepisów rozdziału VI Rada Organów Nadzoru stanowi większością kwalifikowaną swoich członków, jak określono w art. 205 Traktatu.
Wszelkie inne decyzje Rady Organów Nadzoru podejmowane są zwykłą większością głosów członków.
2. Posiedzenia Rady Organów Nadzoru zwoływane są przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej członków, i przewodniczy im przewodniczący.
3. Rada Organów Nadzoru uchwała i publikuje swój regulamin wewnętrzny.
4. Przepisy regulaminu wewnętrznego określają szczegółową procedurę głosowania, w tym również, w stosownych przypadkach, zasady dotyczące quorum. Członkowie bez prawa głosu i obserwatorzy, z wyjątkiem przewodniczącego i dyrektora wykonawczego, nie uczestniczą w obradach Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym instytucjom finansowym, chyba że art. 61 lub prawodawstwo, o którym mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.

SEKCJA 2 **ZARZĄD**

Artykuł 30 *Skład*

1. Zarząd składa się z przewodniczącego, przedstawiciela Komisji oraz czterech członków wybranych przez Radę Organów Nadzoru spośród jej członków.
Każdy członek (poza przewodniczącym) ma zastępcę, który może zastąpić członka Zarządu, gdy osoba ta nie może uczestniczyć w posiedzeniach.
Kadencja członków wybranych przez Radę Organów Nadzoru wynosi dwa i pół roku. Kadencja może zostać odnowiona jednokrotnie.

2. Zarząd podejmuje decyzje większością głosów obecnych członków. Każdy członek ma jeden głos.

Dyrektor wykonawczy uczestniczy w posiedzeniach Zarządu bez prawa głosu.

Zarząd uchwała i podaje do wiadomości publicznej swój regulamin wewnętrzny.

3. Posiedzenia Zarządu zwoływane są przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przynajmniej jednej trzeciej członków, i przewodniczy im przewodniczący.

Zarząd zbiera się co najmniej dwa razy w roku na sesji zwyczajnej.

4. Członkowie Zarządu mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 31 Niezależność

Członkowie Zarządu działają niezależnie i obiektywnie w interesie Wspólnoty, oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów wspólnotowych, rządu żadnego z państw członkowskich, lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie przyjmują takich instrukcji.

Artykuł 32 Zadania

1. Zarząd dopilnowuje, aby EIOPA wypełniał swoją misję i wykonywał powierzone mu zadania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Zarząd przedkłada Radzie Organów Nadzoru projekt rocznego i wieloletniego programu prac do zatwierdzenia.
3. Zarząd wykonuje swoje uprawnienia budżetowe zgodnie z art. 49 i 50.
4. Zarząd przyjmuje plan polityki kadrowej EIOPA oraz, zgodnie z art. 54 ust. 2, niezbędne środki wykonawcze do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”).
5. Zgodnie z art. 58 Zarząd przyjmuje przepisy szczególne dotyczące prawa dostępu do dokumentów EIOPA.
6. Po konsultacji z Radą Organów Nadzoru oraz na podstawie projektu rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 38 ust. 7, Zarząd przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności EIOPA i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu do dnia 15 czerwca. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.
7. Zarząd uchwała i podaje do wiadomości publicznej swój regulamin wewnętrzny.

8. Zarząd powołuje i odwołuje członków Komisji Odwoławczej zgodnie z art. 44 ust. 3 i 5.

SEKCJA 3 PRZEWODNICZĄCY

Artykuł 33 Powołanie i zadania

1. EIOPA jest reprezentowany przez przewodniczącego, który jest niezależnym profesjonalistą zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

Przewodniczący jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady Organów Nadzoru, a także za przewodniczenie posiedzeniom Rady Organów Nadzoru i Zarządu.

2. Po przeprowadzeniu otwartej procedury kwalifikacyjnej przewodniczący powoływany jest przez Radę Organów Nadzoru na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy na temat instytucji finansowych i rynków oraz doświadczenia w zakresie regulacji rynków finansowych i nadzoru finansowego.

Przed swoim powołaniem, kandydat wybrany przez Radę Organów Nadzoru jest zatwierdzany przez Parlament Europejski.

Rada Organów Nadzoru wybiera również spośród swoich członków zastępcę, który pełni obowiązki przewodniczącego w razie jego nieobecności.

3. Kadencja przewodniczącego wynosi pięć lat i może zostać jednokrotnie odnowiona.
4. W okresie dziewięciu miesięcy poprzedzających koniec pięcioletniej kadencji przewodniczącego, Rada Organów Nadzoru ocenia:
- wyniki osiągnięte podczas pierwszej kadencji i sposób ich osiągnięcia;
  - zadania i potrzeby EIOPA w następnych latach.

Na podstawie tej oceny i po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski Rada Organów Nadzoru może jednokrotnie odnowić kadencję przewodniczącego.

5. Przewodniczący może zostać odwołany ze stanowiska wyłącznie na mocy decyzji Rady Organów Nadzoru po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski.

Przewodniczący nie może powstrzymać Rady Organów Nadzoru od omawiania kwestii z nim związanych, w szczególności konieczności odwołania go ze stanowiska, i nie uczestniczy w obradach dotyczących tej sprawy.

Artykuł 34
Niezależność

Bez uszczerbku dla roli Rady Organów Nadzoru w odniesieniu do zadań przewodniczącego, przewodniczący nie zwraca się o instrukcje do instytucji lub organów wspólnotowych, rządu żadnego z państw członkowskich, lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie przyjmuje takich instrukcji.

Artykuł 35
Sprawozdanie

1. Parlament Europejski może wezwać przewodniczącego lub jego zastępcę, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu ich niezależności, do regularnego składania oświadczeń przed swoją właściwą komisją oraz do udzielenia odpowiedzi na pytania członków tej komisji.
2. Parlament Europejski może również wezwać przewodniczącego do przedłożenia sprawozdania z wykonania jego obowiązków.

SEKCJA 4
DYREKTOR WYKONAWCZY

Artykuł 36
Powołanie

1. EIOPA jest zarządzany przez dyrektora wykonawczego, który jest niezależnym profesjonalistą zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.
2. Po przeprowadzeniu otwartej procedury kwalifikacyjnej dyrektor wykonawczy powoływany jest przez Radę Organów Nadzoru na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy na temat instytucji finansowych i rynków, doświadczenia w zakresie regulacji rynków finansowych i nadzoru finansowego oraz doświadczenia na stanowisku kierowniczym.
3. Kadencja dyrektora wykonawczego wynosi pięć lat i może zostać jednokrotnie odnowiona.
4. W okresie dziewięciu miesięcy poprzedzających koniec pięcioletniej kadencji dyrektora wykonawczego, Rada Organów Nadzoru dokonuje jego oceny.

W ocenie tej Rada Organów Nadzoru uwzględnia w szczególności:

- a) wyniki osiągnięte podczas pierwszej kadencji i sposób ich osiągnięcia;
- b) zadania i potrzeby EIOPA w następnych latach.

Na podstawie tej oceny Rada Organów Nadzoru może jednokrotnie odnowić kadencję dyrektora wykonawczego.

5. Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska wyłącznie na mocy decyzji Rady Organów Nadzoru.

Artykuł 37
Niezależność

Bez uszczerbku dla odnośnych funkcji Zarządu i Rady Organów Nadzoru w odniesieniu do zadań dyrektora wykonawczego, dyrektor wykonawczy nie zwraca się o instrukcje do żadnego rządu, organu, organizacji lub osoby spoza EIOPA, ani nie przyjmuje takich instrukcji.

Artykuł 38
Zadania

1. Dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny za zarządzanie EIOPA i przygotowuje prace Zarządu.
2. Dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny za wykonanie rocznego programu prac EIOPA pod kierownictwem Rady Organów Nadzoru i pod kontrolą Zarządu.
3. Dyrektor wykonawczy podejmuje wszelkie niezbędne środki, w szczególności przyjmuje wewnętrzne instrukcje administracyjne oraz publikuje komunikaty, w celu zapewnienia funkcjonowania EIOPA zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. Dyrektor wykonawczy przygotowuje wieloletni program prac, o którym mowa w art. 32 ust. 2.
5. Do dnia 30 czerwca każdego roku dyrektor wykonawczy przygotowuje dla Zarządu projekt programu prac EIOPA na kolejny rok, jak określono w art. 32 ust. 2.
6. Dyrektor wykonawczy sporządza wstępny projekt budżetu EIOPA zgodnie z art. 49 i wykonuje budżet EIOPA zgodnie z art. 50.
7. Każdego roku dyrektor wykonawczy przygotowuje projekt sprawozdania rocznego, w tym rozdział poświęcony działalności regulacyjnej i nadzorczej EIOPA oraz rozdział dotyczący spraw finansowo-administracyjnych.
8. W odniesieniu do pracowników EIOPA dyrektor wykonawczy wykonuje uprawnienia nadane mu na mocy art. 54 i zarządza kwestiami personalnymi.

ROZDZIAŁ IV
EUROPEJSKI SYSTEM ORGANÓW NADZORU FINANSOWEGO

SEKCJA 1
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 39
Skład

1. EIOPA wchodzi w skład ESFS, który funkcjonuje jako sieć organów nadzoru.
2. W skład ESFS wchodzi:
  - a) organy państw członkowskich określone w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr .../... [EBA] oraz art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr .../... [ESMA];
  - b) EIOPA,
  - c) Europejski Organ Nadzoru Bankowego ustanowiony na mocy art. 1 rozporządzenia (WE) nr .../... [EBA];
  - d) Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy art. 1 rozporządzenia (WE) nr .../... [ESMA];
  - e) Wspólny Komitet Europejskich Organów Nadzoru przewidziany w art. 40;
  - f) Komisja, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 7, 9 i 10.
3. EIOPA prowadzi regularną i ścisłą współpracę oraz zapewnia międzysektorową spójność prac i wypracowuje wspólne stanowiska w dziedzinie nadzoru konglomeratów finansowych oraz w innych międzysektorowych kwestiach z Europejskim Organem Nadzoru Bankowego oraz Europejskim Organem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych za pośrednictwem Wspólnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru powołanego na mocy art. 40.

SEKCJA 2
WSPÓLNY KOMITET EUROPEJSKICH ORGANÓW NADZORU

Artykuł 40
Ustanowienie

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet Europejskich Organów Nadzoru.
2. Wspólny Komitet Europejskich Organów Nadzoru stanowi forum, w ramach którego EIOPA prowadzi regularną i ścisłą współpracę oraz zapewnia międzysektorową

spójność prac z Europejskim Organem Nadzoru Bankowego oraz Europejskim Organem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

3. EIOPA wnosi odpowiednie środki na potrzeby wsparcia administracyjnego Wspólnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru. Środki te obejmują koszty personelu, koszty administracyjne, koszty infrastruktury oraz koszty operacyjne.

Artykuł 41

Skład

1. W skład Wspólnego Komitetu wchodzi jego przewodniczący oraz przewodniczący Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego i Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, a także, w stosownych przypadkach, przewodniczący Podkomitetu powołanego na mocy art. 43.
2. Dyrektor wykonawczy, Komisja i ESRB są zapraszani do uczestniczenia w charakterze obserwatorów w posiedzeniach Wspólnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru oraz Podkomitetów, o których mowa w art. 43.
3. Przewodniczący Wspólnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru wybierany jest co roku na zasadzie rotacji spośród przewodniczących Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
4. Wspólny Komitet Europejskich Organów Nadzoru uchwała i publikuje swój regulamin wewnętrzny. W regulaminie mogą zostać wskazani dalsi uczestnicy posiedzeń Wspólnego Komitetu.

Posiedzenia Wspólnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru odbywają się co najmniej raz na dwa miesiące.

Artykuł 42

Wspólne stanowiska i wspólne akty

W ramach zadań EIOPA określonych w rozdziale II, a w szczególności w kontekście wykonania dyrektywy 2002/87/WE, EIOPA wypracowuje w stosownych przypadkach wspólne stanowiska z Europejskim Organem Nadzoru Bankowego oraz z Europejskim Organem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w zależności od przypadku.

Akty na mocy art. 7, 9, 10 lub 11 niniejszego rozporządzenia związane ze stosowaniem dyrektywy 2002/87/WE i innego prawodawstwa, o którym mowa w art. 1 ust. 2, które wchodzą w zakres kompetencji również Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego lub Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych są przyjmowane równolegle, w stosownych przypadkach, przez EIOPA i Europejski Organ Nadzoru Bankowego oraz Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

Artykuł 43
Podkomitety

Do celów art. 42 w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ustanawia się Podkomitet ds. Konglomeratów Finansowych.

W skład tego podkomitetu wchodzi osoby określone w art. 41 ust. 1 oraz po jednym przedstawicielu wysokiego szczebla z aktualnego personelu krajowego organu nadzoru z każdego państwa członkowskiego.

Podkomitet wybiera spośród swoich członków przewodniczącego, który staje się również członkiem Wspólnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru.

Wspólny Komitet może powoływać inne podkomitety.

SEKCJA 3
KOMISJA ODWOŁAWCZA

Artykuł 44
Skład

1. Komisja Odwoławcza jest wspólnym organem Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
2. W skład Komisji Odwoławczej wchodzi sześciu członków i sześciu zastępców posiadających odpowiednią wiedzę i doświadczenie, z wyłączeniem aktualnego personelu krajowych organów nadzoru lub innych krajowych czy wspólnotowych instytucji zaangażowanych w działalność EIOPA.

Komisja Odwoławcza wyznacza przewodniczącego.

Decyzje Komisji Odwoławczej przyjmowane są większością głosów co najmniej czterech z sześciu jej członków.

Komisja Odwoławcza zwoływana jest przez przewodniczącego stosownie do potrzeb.

3. Dwóch członków Komisji Odwoławczej i dwóch zastępców wyznacza Zarząd EIOPA z listy wstępnie wyłonionych kandydatów zaproponowanej przez Komisję po opublikowaniu zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz po konsultacji z Radą Organów Nadzoru.

Pozostali członkowie wyznaczeni są zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr .../... [EBA] oraz rozporządzeniem (WE) nr .../... [ESMA].

4. Kadencja członków Komisji Odwoławczej wynosi pięć lat. Kadencja może zostać odnowiona jednokrotnie.

5. Członka Komisji Odwoławczej wyznaczonego przez Zarząd EIOPA nie można odwołać ze stanowiska w czasie trwania kadencji, chyba że został uznany za winnego poważnego uchybienia, a Zarząd, po konsultacji z Radą Organów Nadzoru, podejmie decyzję o jego odwołaniu.
6. EIOPA, Europejski Organ Nadzoru Bankowego oraz Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zapewniają Komisji Odwoławczej wsparcie operacyjne i pomoc sekretariatu.

Artykuł 45
Niezależność i bezstronność

1. Członkowie Komisji Odwoławczej podejmują decyzje w sposób niezależny. Nie są związani żadnymi instrukcjami. Nie mogą oni pełnić żadnych innych funkcji w EIOPA, w Zarządzie ani w Radzie Organów Nadzoru.
2. Członkowie Komisji Odwoławczej nie mogą brać udziału w postępowaniu odwoławczym, jeśli są nim zainteresowani osobiście lub jeśli wcześniej działali jako przedstawiciele jednej ze stron postępowania lub jeśli uczestniczyli w podejmowaniu decyzji stanowiącej przedmiot postępowania odwoławczego.
3. Jeżeli członek komisji odwoławczej uważa, że inny członek nie powinien brać udziału w postępowaniu odwoławczym z przyczyn, o których mowa w ust. 1 i 2 bądź z innego powodu, powiadamia o tym Komisję Odwoławczą.
4. Każda strona postępowania odwoławczego może zgłosić sprzeciw wobec udziału członka Komisji Odwoławczej z powodów, o których mowa w ust. 1 i 2, lub w przypadku podejrzenia o stronniczość.

Podstawą sprzeciwu nie może być przynależność państwowa członka; sprzeciw nie jest także dopuszczalny, jeżeli strona postępowania odwoławczego – wiedząc o powodach sprzeciwu – dokonała mimo tego jakiegokolwiek innej czynności procesowej niż sprzeciw co do składu Komisji Odwoławczej.

5. Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję dotyczącą działania, które należy podjąć w przypadkach określonych w ust. 1 i 2, bez udziału zainteresowanego członka.

Przy podejmowaniu tej decyzji zainteresowanego członka zastępuje w Komisji Odwoławczej jego zastępca, chyba że zastępca znajduje się w podobnej sytuacji. W takim przypadku przewodniczący wyznacza osobę zastępującą spośród innych zastępców.

6. Członkowie Komisji Odwoławczej zobowiązują się działać niezależnie i w interesie publicznym.

W tym celu składają oni oświadczenie o zobowiązaniach i deklarację, w której wykazują brak interesów, który mógłby zaważyć na ich niezależności, albo ujawniają wszelkie bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby zaważyć na ich niezależności.

Oświadczenie i deklaracja składane są corocznie w formie pisemnej i podawane są do publicznej wiadomości.

ROZDZIAŁ V **ŚRODKI ODWOŁAWCZE**

Artykuł 46 *Odwołania*

1. Każda osoba fizyczna lub prawna, w tym krajowe organy nadzoru, może odwołać się od decyzji EIOPA, o której mowa w art. 9, 10 i 11, oraz od każdej innej decyzji podjętej przez EIOPA zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, która jest do niej skierowana, oraz od decyzji, która dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie, mimo że została przyjęta w postaci decyzji skierowanej do innej osoby.
2. Odwołanie wraz z uzasadnieniem składa się EIOPA w formie pisemnej w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia zainteresowanej osoby o decyzji lub – w razie braku takiego powiadomienia – od daty opublikowania decyzji przez EIOPA.

Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania w terminie dwóch miesięcy od jego złożenia.
3. Odwołanie wniesione zgodnie z ust. 1 nie ma skutku zawieszającego.

Komisja Odwoławcza może jednak zawiesić wykonanie zaskarżonej decyzji, jeżeli uzna, że wymagają tego okoliczności.
4. Jeżeli odwołanie jest dopuszczalne, Komisja Odwoławcza bada, czy jest ono uzasadnione. Tak często, jak to jest niezbędne, wzywa ona strony postępowania odwoławczego do wnoszenia w określonym terminie uwag do pism, które do nich skierowała lub do pism pochodzących od innych stron postępowania odwoławczego. Strony postępowania odwoławczego są uprawnione do ustnego przedstawienia swojego stanowiska.
5. Komisja Odwoławcza może, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, wykonywać wszelkie uprawnienia wchodzące w zakres kompetencji EIOPA, lub przekazać sprawę do rozstrzygnięcia właściwemu organowi EIOPA. Decyzja Komisji Odwoławczej jest wiążąca dla tego organu.
6. Komisja Odwoławcza uchwała i publikuje swój regulamin wewnętrzny.
7. EIOPA publikuje zawierające uzasadnienie decyzje podejmowane przez Komisję Odwoławczą.

Artykuł 47 *Skargi do Sądu Pierwszej Instancji i Trybunału Sprawiedliwości*

1. Od decyzji podjętej przez Komisję Odwoławczą lub – w przypadku gdy nie przysługuje odwołanie do Komisji Odwoławczej – od decyzji EIOPA może zostać

wniesiona skarga do Sądu Pierwszej Instancji lub Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z art. 230 Traktatu.

2. W przypadku gdy EIOPA jest zobowiązany do działania, ale zaniechał wydania decyzji, może zostać wszczęte postępowanie z tytułu zaniechania działania zgodnie z art. 232 Traktatu przed Sądem Pierwszej Instancji lub Trybunałem Sprawiedliwości.
3. EIOPA zobowiązany jest do podjęcia niezbędnych środków w celu wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji lub Trybunału Sprawiedliwości.

ROZDZIAŁ VI PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 48

Budżet Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

1. Dochody EIOPA obejmują w szczególności:
  - a) obowiązkowe składki uiszczane przez krajowe organy władzy publicznej właściwe w zakresie nadzoru nad instytucjami finansowymi;
  - b) dotację wspólnotową zapisaną w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (sekcja „Komisja”);
  - c) opłaty uiszczane na rzecz EIOPA w przypadkach określonych w odpowiednich instrumentach prawa wspólnotowego.
2. Na wydatki EIOPA składają się co najmniej koszty personelu, wynagrodzenia, koszty administracyjne, koszty infrastruktury oraz koszty operacyjne.
3. Dochody i wydatki równoważą się.
4. Preliminarze wszystkich dochodów i wydatków EIOPA są przygotowywane na każdy rok budżetowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym i wykazywane są w budżecie EIOPA.

Artykuł 49

Sporządzanie budżetu

1. Do dnia 15 lutego każdego roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków na następny rok budżetowy i przekazuje go Zarządowi wraz z planem zatrudnienia. Każdego roku Zarząd, na podstawie wstępnego projektu sporządzonego przez dyrektora wykonawczego, przygotowuje preliminarz dochodów i wydatków EIOPA na następny rok budżetowy. Do dnia 31 marca Zarząd przekazuje Komisji preliminarz, w tym projekt planu zatrudnienia. Przed przyjęciem preliminarza projekt przygotowany przez dyrektora wykonawczego jest zatwierdzany przez Radę Organów Nadzoru.

2. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie (zwanymi dalej „władzą budżetową”) preliminarz wraz ze wstępnym projektem ogólnego budżetu Unii Europejskiej.
3. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do wstępnego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej prognozy, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę dotacji obciążającej budżet ogólny Unii Europejskiej, zgodnie z art. 272 Traktatu.
4. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia dla EIOPA. Władza budżetowa zatwierdza środki na dotację dla EIOPA.
5. Zarząd przyjmuje budżet EIOPA. Budżet staje się budżetem ostatecznym po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.
6. Zarząd niezwłocznie powiadamia władzę budżetową o swoim zamiarze realizacji wszelkich projektów, które mogą mieć istotne skutki finansowe dla finansowania jego budżetu, zwłaszcza w zakresie projektów związanych z nieruchomościami, takich jak najem lub zakup budynków. Informuje on o tym fakcie Komisję. Jeżeli którakolwiek z władz budżetowych zamierza wydać opinię, powiadamia EIOPA o tym zamiarze w terminie dwóch tygodni od otrzymania informacji o projekcie dotyczącym nieruchomości. W przypadku braku odpowiedzi, EIOPA może przystąpić do planowanego działania.

Artykuł 50

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Dyrektor wykonawczy działa w charakterze urzędnika zatwierdzającego i wykonuje budżet EIOPA.
2. Do dnia 1 marca następującego po zamknięciu każdego roku budżetowego, księgowy EIOPA przekazuje księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu tymczasowe sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy. Księgowy EIOPA przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami również członkom Rady Organów Nadzoru, Parlamentu Europejskiego i Rady, do dnia 31 marca następnego roku.

Księgowy Komisji dokonuje następnie konsolidacji tymczasowych sprawozdań finansowych instytucji i organów zdecentralizowanych zgodnie z art. 128 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁴⁰ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”).
3. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego w sprawie tymczasowych sprawozdań finansowych EIOPA zgodnie z przepisami art. 129 rozporządzenia finansowego, dyrektor wykonawczy, działając na własną odpowiedzialność, sporządza ostateczne sprawozdanie finansowe EIOPA i przekazuje je do zaopiniowania Zarządowi.

---

⁴⁰ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

4. Zarząd przedstawia opinię w sprawie ostatecznego sprawozdania finansowego EIOPA.
5. Do dnia 1 lipca następującego po zamknięciu roku budżetowego dyrektor wykonawczy przekazuje ostateczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią Zarządu członkom Rady Organów Nadzoru, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
6. Ostateczne sprawozdanie finansowe jest publikowane.
7. Dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września. Kopię odpowiedzi przesyła również Zarządowi i Komisji.
8. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek oraz zgodnie z art. 146 ust. 3 rozporządzenia finansowego, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego przebiegu procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy.
9. Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, przed dniem 15 maja roku N + 2, udziela EIOPA absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.

Artykuł 51 *Zasady finansowe*

Zasady finansowe mające zastosowanie w odniesieniu do EIOPA przyjmuje Zarząd po konsultacji z Komisją. Zasady te nie mogą odbiegać od rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002⁴¹, chyba że jest to wymagane ze względu na szczególne potrzeby operacyjne w zakresie funkcjonowania EIOPA i jedynie jeśli Komisja wyrazi na to wcześniej zgodę.

Artykuł 52 *Środki zwalczania nadużyć finansowych*

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, wobec EIOPA stosują się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999.
2. EIOPA przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁴² oraz niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu EIOPA.

---

⁴¹ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁴² Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15

3. Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze stwierdzają wyraźnie, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez EIOPA oraz pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

ROZDZIAŁ VII PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 53 Przywileje i immunitety

Do EIOPA i jego pracowników zastosowanie ma Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich.

Artykuł 54 Personel

1. Do pracowników EIOPA, w tym do dyrektora wykonawczego, stosują się regulamin pracowniczy, warunki zatrudnienia innych pracowników oraz zasady przyjęte wspólnie przez instytucje Wspólnot Europejskich do celów stosowania regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia.
2. Zarząd, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego.
3. W odniesieniu do swoich pracowników EIOPA korzysta z uprawnień przyznanych organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego oraz organowi uprawnionemu do zawierania umów na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników.
4. Zarząd przyjmuje przepisy umożliwiające oddelegowywanie ekspertów krajowych z państw członkowskich do EIOPA.

Artykuł 55 Odpowiedzialność EIOPA

1. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej EIOPA naprawia szkody wyrządzone przez EIOPA lub przez jego pracowników przy wykonywaniu swoich obowiązków zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla systemów prawnych państw członkowskich. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących naprawy takich szkód.
2. Osobistą odpowiedzialność finansową oraz odpowiedzialność dyscyplinarną pracowników EIOPA wobec EIOPA regulują odpowiednie przepisy mające zastosowanie do pracowników EIOPA.

Artykuł 56
Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej

1. Członkowie Rady Organów Nadzoru i Zarządu, dyrektor wykonawczy, a także personel EIOPA, w tym urzędnicy oddelegowani czasowo przez państwa członkowskie, podlegają – również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji – wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 287 Traktatu oraz w odpowiednich przepisach prawa wspólnotowego w tym zakresie.
2. Bez uszczerbku dla przypadków, do których zastosowanie ma prawo karne, poufne informacje uzyskane przez osoby, o których mowa w ust. 1, podczas wykonywania ich obowiązków nie mogą zostać ujawnione żadnej innej osobie ani organowi, z wyjątkiem informacji w postaci skróconej lub zbiorczej uniemożliwiającej zidentyfikowanie poszczególnych instytucji finansowych.

Ponadto obowiązek przewidziany w ust. 1 oraz w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie uniemożliwia EIOPA i krajowym organom nadzoru korzystania z informacji na potrzeby egzekwowania prawodawstwa, o którym mowa w art. 1 ust. 2, a w szczególności na potrzeby postępowania w celu przyjęcia decyzji.

3. Ustępy 1 i 2 nie uniemożliwiają EIOPA wymiany informacji z krajowymi organami nadzoru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz innymi przepisami prawa wspólnotowego mającymi zastosowanie do instytucji finansowych.

Informacje te podlegają warunkom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w ust. 1 i 2. EIOPA wprowadza w regulaminie wewnętrznym ustalenia praktyczne w zakresie wdrożenia zasad poufności określonych w ust. 1 i 2.

4. EIOPA stosuje decyzję Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁴³.

Artykuł 57
Ochrona danych

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących przetwarzania przez nie danych osobowych na mocy dyrektywy 95/46/WE lub dla obowiązków EIOPA dotyczących przetwarzania przez niego danych osobowych na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 podczas wypełniania powierzonych mu obowiązków.

Artykuł 58
Dostęp do dokumentów

1. W odniesieniu do dokumentów pozostających w posiadaniu EIOPA stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001.
2. Do dnia 31 maja 2011 r. Zarząd przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

---

⁴³ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

3. Decyzje podejmowane przez EIOPA zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą stanowić przedmiot skarg wnoszonych do Rzecznika Praw Obywatelskich lub postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, po odwołaniu – w stosownych przypadkach – do Rady Organów Nadzoru, na warunkach określonych odpowiednio w art. 195 i 230 Traktatu.

Artykuł 59
Ustalenia językowe

1. Do EIOPA stosują się przepisy rozporządzenia Rady nr 1⁴⁴.
2. O wewnętrznych ustaleniach językowych EIOPA decyduje Zarząd.
3. Usługi tłumaczeniowe na potrzeby działalności organu zapewnia Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 60
Umowa w sprawie siedziby

Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane EIOPA w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba, oraz obiektów udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w państwie członkowskim do dyrektora wykonawczego, członków Zarządu, pracowników EIOPA i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby między EIOPA a państwem członkowskim, która zostaje zawarta po uzyskaniu zgody Zarządu.

Państwo członkowskie zapewnia EIOPA najlepsze możliwe warunki do prowadzenia działalności, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o orientacji europejskiej i odpowiednie połączenia komunikacyjne.

Artykuł 61
Udział krajów trzecich

Udział w pracach EIOPA jest otwarty dla krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, które zawarły ze Wspólnotą umowy przewidujące przyjęcie i stosowanie przez nie prawa wspólnotowego w obszarze podlegającym kompetencjom EIOPA, jak określono w art. 1 ust. 2.

W odpowiednich postanowieniach tych umów określa się w szczególności charakter, zakres i aspekty proceduralne uczestnictwa tych krajów w pracach EIOPA, w tym przepisy dotyczące wkładu finansowego i pracowników. W umowach można przewidzieć uczestnictwo tych krajów w posiedzeniach Rady Organów Nadzoru w charakterze obserwatora, dopilnowując jednocześnie, by kraje te nie mogły brać udziału w obradach dotyczących poszczególnych instytucji finansowych, chyba że są one nimi bezpośrednio zainteresowane.

---

⁴⁴ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58.

ROZDZIAŁ VIII
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 62
Działania przygotowawcze

1. Komisja ponosi odpowiedzialność za siedzibę administracyjną i początkowe prowadzenie działalności administracyjnej EIOPA do czasu uzyskania przez niego zdolności operacyjnej niezbędnej do wykonywania własnego budżetu.

W tym celu do czasu objęcia obowiązków przez dyrektora wykonawczego po jego mianowaniu przez Radę Organów Nadzoru zgodnie z art. 36 Komisja może tymczasowo wyznaczyć jednego urzędnika do pełnienia obowiązków dyrektora wykonawczego.

2. Tymczasowy dyrektor wykonawczy może zatwierdzać wszelkie płatności w ramach środków przewidzianych w budżecie EIOPA po ich zatwierdzeniu przez Zarząd, a także zawierać umowy, w tym m.in. umowy z pracownikami, po przyjęciu planu zatrudnienia EIOPA.
3. Ustępy 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Rady Organów Nadzoru i Zarządu.

Artykuł 63
Przepisy przejściowe dotyczące personelu

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 54, wszystkie umowy o pracę zawarte przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych lub jego sekretariat i obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są uznawane do czasu ich wygaśnięcia. Umowy nie podlegają przedłużeniu.
2. Wszystkim pracownikom posiadającym umowę o pracę, o której mowa w ust. 1, proponuje się możliwość zawarcia umów na czas określony na mocy art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników w różnych grupach zaszeregowania określonych w planie zatrudnienia EIOPA.

Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia organ uprawniony do zawierania umów przeprowadzi wewnętrzną procedurę kwalifikacyjną ograniczoną do pracowników posiadających umowę zawartą z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych lub jego sekretariatem w celu sprawdzenia umiejętności, operatywności i uczciwości zatrudnianych osób.

3. W zależności od rodzaju i poziomu obejmowanych stanowisk, osobom, które pomyślnie przejdą procedurę kwalifikacyjną, zostaną zaoferowane umowy na czas określony co najmniej na okres pozostały do wygaśnięcia wcześniejszej umowy.

4. Wobec pracowników posiadających wcześniejsze umowy, którzy podejmą decyzję o nieubieganiu się o umowę na czas określony lub którym nie zostaną zaoferowane takie umowy zgodnie z ust. 2, stosują się nadal odpowiednie przepisy krajowe dotyczące umów o pracę oraz inne odpowiednie instrumenty.

Artykuł 64
Zmiany

W decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr ... z dnia ... ustanawiającej wspólnotowy program wspierania określonych działań w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych wprowadza się zmianę polegającą na wykreśleniu z wykazu beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika do tej decyzji Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

Artykuł 65
Uchylenie

Decyzja Komisji 2009/79/WE ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych traci moc.

Artykuł 66
Ocena

1. W ciągu trzech lat od daty określonej w art. 67 akapit drugi, a następnie co trzy lata Komisja publikuje ogólne sprawozdanie dotyczące doświadczeń zgromadzonych w związku z działalnością EIOPA oraz stosowaniem procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Sprawozdanie to zawiera również ocenę postępów dokonanych w kierunku konwergencji w zakresie regulacji i nadzoru w dziedzinach objętych zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych i ich rozwiązywaniem we Wspólnocie. Ocena zostanie przygotowana na podstawie szeroko zakrojonych konsultacji, w tym z Grupą Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

2. Sprawozdanie to jest przekazywane wraz z towarzyszącymi mu wnioskami (w stosownych przypadkach) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 67
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Niniejszy dokument stanowi uzupełnienie uzasadnienia do aktu prawnego. W związku z tym wypełniając ocenę skutków finansowych regulacji, należy unikać powielania informacji zawartych w uzasadnieniu przy jednoczesnym zachowaniu przejrzystości. Przed wypełnieniem poniższego formularza należy zapoznać się z wytycznymi, które zawierają pomocne informacje oraz wyjaśnienie pozycji wyszczególnionych poniżej.

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Rozporządzenie (WE) nr xxx Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wniosek i powiązane działanie/działania:

Rynek wewnętrzny – rynki finansowe

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B..A)), wraz z treścią:

Należy stworzyć nowe pozycje (nazwy i numery mają charakter wyłącznie orientacyjny):

Pozycje:

12 Rynek wewnętrzny

12.04 Rynki finansowe

12.0403 Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

Pozycje w budżecie:

12.0403.01 EIOPA – Subwencja w ramach tytułów 1 i 2 (Wydatki związane z personelem i administracyjne)

12.0403.02 EIOPA – Subwencja w ramach tytułu 3 (Wydatki operacyjne)

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Nieokreślony

3.3. Informacje budżetowe:

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład EFTA	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
120401 0101	Nieobowiązkowe	Zróżnicowane ⁴⁵	TAK	TAK	NIE	Nr 1a
120401 0102	Nieobowiązkowe	Zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	Nr 1a

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		2011	2012	2013	Razem
Wydatki operacyjne⁴⁶						
Środki na zobowiązania (CA)	8.1	a	4,235	5,950	6,799	16,984
Środki na płatności (PA)		b	4,235	5,950	6,799	16,984
Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej⁴⁷						
Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4	c	--	--	--	--
KWOTA REFERENCYJNA OGÓLEM						
Środki na zobowiązania		a+c	4,235	5,950	6,799	16,984

⁴⁵ Środki zróżnicowane

⁴⁶ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału 12 01 w tytule 12.

⁴⁷ Wydatki w ramach art. 12 01 04 w tytule 12.

Środki na płatności		b+c	4,235	5,950	6,799	16,984
Wydatki administracyjne <u>niewzględnione</u> w kwocie referencyjnej⁴⁸						
Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5	d	--	--	--	--
Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, niewzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6	e	--	--	--	--
Indykatorywne koszty finansowe interwencji ogółem						
OGÓLEM CA, w tym koszty zasobów ludzkich		a+c +d+ e	4,235	5,950	6,799	16,984
OGÓLEM PA, w tym koszty zasobów ludzkich		b+c +d+ e	4,235	5,950	6,799	16,984

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Organ współfinansujący		2011	2012	2013	Razem
Państwa członkowskie (krajowe organy nadzoru lub ministerstwa finansów)	f	6,352	8,925	10,199	25,476
OGÓLEM CA, w tym współfinansowanie	a+c +d +e +f	10,587	14,874	16,998	42,459

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

- Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym.
- Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.

⁴⁸ Wydatki w ramach rozdziału 12 01 inne niż art. 12 01 04 lub 12 01 05.

- × Wniosek może wymagać zastosowania postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego⁴⁹ (tzn. instrumentu elastyczności lub zmiany perspektywy finansowej).

4.1.3. *Wpływ finansowy na dochody*

- × Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.

---

⁴⁹ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Zapotrzebowanie na dany rok	2011	2012	2013	Rok n + 3	Rok n + 4	Rok n+5 i później
Zasoby ludzkie ogółem	2,4	2,4	2,4	--	--	--

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

W perspektywie krótkoterminowej stworzenie Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych jako części nowoutworzonego Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego złożonego z sieci europejskich i krajowych organów nadzoru, którego celem jest bardziej skuteczna i efektywna organizacja nadzoru finansowego w UE. W dłuższej perspektywie EIOPA powinien zwiększyć koordynację nadzoru sektora ubezpieczeń i funduszy emerytalnych UE oraz powinien przyczynić się do rozwinięcia europejskiego wymiaru nadzoru finansowego, tak by zakończyć tworzenie jednolitego rynku UE w zakresie usług finansowych.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia.

Kryzys finansowy uwypuklił szereg istotnych słabości obecnych ram unijnych w dziedzinie nadzoru finansowego. Zidentyfikowano następujące problemy, które uzasadniają potrzebę zaangażowania Wspólnoty:

- nie istnieje mechanizm, który gwarantowałby, że krajowe organy nadzoru będą podejmować optymalne decyzje w sprawie instytucji transgranicznych;
- współpraca i wymiana informacji pomiędzy krajowymi organami nadzoru jest niewystarczająca;
- wprowadzenie wszelkiego rodzaju szczegółów technicznych wymaga zastosowania długotrwałych i skomplikowanych procedur;
- wspólne działanie podejmowane przez krajowe organy wymaga uwzględnienia mozaiki wymogów regulacyjnych i nadzorczych;

- w obliczu ogólnoeuropejskich problemów dostępne są i mogą zostać wdrożone jedynie rozwiązania na szczeblu krajowym.

Obecne komitety unijnych organów nadzoru⁵⁰ mają ograniczone uprawnienia do rozwiązywania takich problemów.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania kosztami działań).

Zidentyfikowano następujące cele ogólne Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego, a w szczególności Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych:

1. wyważenie interesów organów nadzoru w krajach macierzystym i przyjmującym, tzn. wzmocnienie procedur i praktyk mających na celu kwestionowanie decyzji krajowych organów nadzoru w relacjach transgranicznych;
2. zapewnienie równych szans instytucjom finansowym działającym w różnych państwach członkowskich;
3. lepsze zapobieganie kryzysom i zarządzanie w sytuacjach kryzysowych na skalę europejską; oraz
4. zwiększenie skuteczności i efektywności kosztowej nadzoru w przypadku nadzorowanych przedsiębiorstw;

W oparciu o cele ogólne określono również szereg konkretnych celów dla ESFS:

1. realizacja wszystkich obecnych zadań istniejących komitetów unijnych organów nadzoru;
2. opracowanie standardów technicznych w celu stworzenia jednolitego zbioru przepisów w UE;
3. zapewnienie spójnego stosowania przepisów UE oraz mediacja i rozwiązywanie sporów między krajowymi organami nadzoru;
4. zapewnienie skoordynowanego procesu decyzyjnego w sytuacjach nadzwyczajnych;
5. nadzór nad niektórymi podmiotami o zasięgu paneuropejskim;

---

⁵⁰ Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych.

6. zapewnienie wspólnej kultury nadzoru.

W poniższej tabeli przedstawiono konkretne cele Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz związane z nimi wskaźniki:

Cel	Proponowany wskaźnik
Opracowanie standardów technicznych w celu stworzenia jednolitego zbioru przepisów w UE	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba przyjętych standardów technicznych w stosunku do tych, które mają zostać opracowane • Liczba standardów zaproponowanych przez EIOPA, ale odrzuconych przez Komisję • Liczba przyjętych niewiążących zaleceń
Zapewnianie spójnego stosowania przepisów UE	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba zakończonych sukcesem mediacji bez wiążącego rozstrzygnięcia • Liczba ostrzeżeń w przypadku wyraźnego naruszenia prawa wspólnotowego
Zapewnienie wspólnej kultury nadzoru: uczestnictwo w kolegiach organów nadzorczych	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba kolegiów, w których uczestniczy EIOPA • Średnia liczba spotkań na kolegium, w których wzięli udział przedstawiciele EIOPA
Zapewnienie wspólnej kultury nadzoru: inne działania	<ul style="list-style-type: none"> • Liczba godzin szkoleń przeznaczonych dla organów nadzoru • Liczba pracowników uczestniczących w wymianach lub oddelegowanych • Liczba przeprowadzonych wzajemnych ocen • Liczba zidentyfikowanych i usuniętych przeszkód dla konwergencji • Nowe praktyczne narzędzia i instrumenty wspierające konwergencję
Sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad transgranicznymi instytucjami finansowymi	[Obecnie istotne tylko w odniesieniu do Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych]
Zapewnienie skoordynowanego procesu decyzyjnego w sytuacjach nadzwyczajnych	<ul style="list-style-type: none"> • Skuteczność mediacji, decyzji i koordynacji w sytuacjach kryzysowych
Zapewnienie wspólnej kultury nadzoru: zbieranie informacji mikroostrożnościowych i	<ul style="list-style-type: none"> • Postępy w zakresie opracowywania centralnej bazy danych: kompletność informacji i terminowość ich udostępniania

zarządzanie nimi	
------------------	--

5.4. Metoda realizacji (indykatoryjna)

- Zarządzanie scentralizowane**
  - bezpośrednio przez Komisję
  - pośrednio przez:
    - agencje wykonawcze
    - × ustanowione przez Wspólnoty organy określone w art. 185 rozporządzenia finansowego
    - krajowe organy sektora publicznego/organy pełniące misję służby publicznej
- Zarządzanie dzielone lub zdecentralizowane**
  - z państwami członkowskimi
  - z krajami trzecimi
- Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (należy wyszczególnić)**

Uwagi:

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Rozporządzenie ustanawiające Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych przewiduje ocenę zgromadzonego doświadczenia dotyczącego działalności EIOPA oraz stosowania procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu raz na trzy lata od faktycznego rozpoczęcia działalności EIOPA. W tym celu Komisja publikuje ogólne sprawozdanie oceniające również postępy poczynione w kierunku konwergencji regulacyjnej i nadzorczej. Sprawozdanie wraz z wszelkimi związanymi z nim wnioskami jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex ante

W odniesieniu do przedmiotowej propozycji zreformowania systemu nadzoru finansowego w UE przeprowadzono dwie oceny skutków.

1. Pierwsza ogólna ocena skutków (SEC(2009) 715) została załączona do komunikatu Komisji „Europejski nadzór finansowy” z dnia 27 maja (COM(2009) 252). Analiza zawarta w tym sprawozdaniu doprowadziła do uznania, że utworzenie Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego jest najlepszym wariantem reformy ram nadzoru mikroostrożnościowego w UE.
2. Druga, bardziej szczegółowa ocena skutków została przeprowadzona w celu załączenia jej do projektów rozporządzeń w sprawie ustanowienia Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. W tej ocenie skutków rozważono szereg wariantów dotyczących konkretnych zadań nowych organów oraz aspektów zarządzania tymi organami. Zawiera ona również szacunki budżetowe, które zostały wykorzystane w niniejszej ocenie skutków finansowych regulacji.

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)

Nie dotyczy.

6.2.3. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen.

Decyzja Komisji na temat ostatecznego zestawu wskaźników umożliwiających ocenę wyników Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych zostanie podjęta podczas przeprowadzania pierwszej wymaganej oceny. W odniesieniu do ostatecznej oceny wskaźniki ilościowe będą tak samo ważne jak dowody jakościowe zebrane w czasie konsultacji, w tym wkład ze strony specjalnie wyznaczonej grupy zainteresowanych stron ds. ubezpieczeń i funduszy emerytalnych. Ocena będzie przeprowadzana co trzy lata.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, wobec EIOPA zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady

dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).

EIOPA przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu EIOPA.

Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez EIOPA oraz pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

W załączniku I przedstawiono bardziej szczegółowy podział kosztów EIOPA, w załączniku 2 – główne zasadnicze założenia, natomiast w załączniku 3 szczegółowy plan zatrudnienia EIOPA.

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	Rodzaj realizacji	Średni koszt	Rok n		Rok n+1		Rok n+2		Rok n+3		Rok n+4		Rok n+5 i później		RAZEM	
			Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity
CEL OPERACYJNY NR 1 ⁵¹																
Działanie 1.....																
- Realizacja 1																
- Realizacja 2																
Działanie 2.....																
- Realizacja 1																
Suma cząstkowa																

⁵¹ Zgodnie z opisem w pkt 5.3

Cel 1																
CEL OPERACYJNY NR.2 ¹																
Działanie 1.....																
- Realizacja 1																
Suma częściowa Cel 2																
CEL OPERACYJNY Nr. n ¹																
Suma częściowa Cel n																
KOSZT OGÓLEM																

8.2. Wydatki administracyjne

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących lub dodatkowych zasobów (liczba stanowisk/pelnych etatów)					
		2011	2.12	2013	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ⁵² (XX 01 01)	A*/AD	1,2	1,2	1,2	--	--	--
	B*, C*/AST	1,2	1,2	1,2	--	--	--
Pracownicy finansowani w ramach ⁵³ art. XX 01 02		--	--	--	--	--	--
Inni pracownicy ⁵⁴ finansowani w ramach art. XX 01 04/05		--	--	--	--	--	--
RAZEM		2,4	2,4	2,4	--	--	--

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

- Zarządzanie operacyjne stosunkami Komisji z EIOPA (odpowiadające czasowi pracy jednego AD w dziale operacyjnym)
- Zarządzanie finansowe subwencją z budżetu Wspólnoty dla EIOPA (odpowiadające czasowi pracy jednego AST w dziale operacyjnym i 20 % czasu pracy jednego AST w dziale finansowym)
- Monitorowanie i audyt (20 % czasu pracy jednego AD w dziale audytu wewnętrznego DG ds. Rynku Wewnętrznego)

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

- × Przesunięcia w ramach zasobów danej jednostki organizacyjnej (przesunięcia wewnętrzne)

W ocenie skutków finansowych regulacji załączonej do projektu decyzji ustanawiającej wspólnotowy program wspierania określonych działań w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych (COM(2009) 14 wersja ostateczna) zwrócono się już o **12** etatów.

⁵² Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

⁵³ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

⁵⁴ Koszty te są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

Łącznie około **8** z tych etatów zostanie obsadzonych w ramach przesunięć pracowników wewnątrz DG ds. Rynku Wewnętrznego w celu zajmowania się tymi nowoutworzonymi europejskimi organami nadzoru (w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy): 6 etatów w działach operacyjnych; 1 etat w dziale finansowym i 1 etat w dziale audytu wewnętrznego.

8.2.4. *Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)*

Nie dotyczy.

8.2.5. *Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty niewzględnione w kwocie referencyjnej*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	2011	2012	2013	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 i później
Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (XX 01 01)	0,293	0,293	0,293	--	--	--
Pracownicy finansowani w ramach artykułu XX 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontraktowy itp.) (należy określić pozycję w budżecie)	0	0	0	--	--	--
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (NIEUWZGLĘDNIONE w kwocie referencyjnej) ogółem	0,293	0,293	0,293	--	--	--

<p>Kalkulacja – <i>urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony</i></p> <p>2 urzędników w dziale operacyjnym</p> <p>0,2 czasu pracy jednego urzędnika w dziale finansowym</p> <hr/> <p>0,2 czasu pracy jednego urzędnika w dziale audytu wewnętrznego DG ds. Rynku Wewnętrznego</p> <hr/> <p>$2,4 \times 0,122 = 0,293$</p>
--

Kalkulacja – *pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02*

Nie dotyczy

8.2.6. *Inne wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej.*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 i później	RAZEM
XX 01 02 11 01 – podróże służbowe							
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje							
XX 01 02 11 03 – komitety ⁵⁵							
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje							
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne							
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (XX 01 02 11)							
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)							
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej)							

Kalkulacja – *inne wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej*

Nie dotyczy.

⁵⁵ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.

ZAŁĄCZNIK 1**Projekt budżetu Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych**

w tysiącach EUR

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Tytuł 1 – Koszty personelu	4 694	7 480	8 770	10 826	10 786	10 786
Stanowiska kierownicze	334	1 002	1 002	1 002	1 002	1 002
Personel wyższego szczebla / eksperci	0	0	0	0	0	0
Pracownicy zatrudnieni na czas określony	1 500	2 200	2 700	3 600	3 600	3 600
Oddelegowani eksperci krajowi	1 500	2 200	2 700	3 500	3 500	3 500
Personel administracyjny i inny personel pomocniczy	0	0	0	0	0	0
Pracownicy zatrudnieni na czas określony	400	600	700	700	700	700
Pracownicy kontraktowi	168	252	252	252	252	252
Świadczenia dla personelu:	585	938	1 103	1 358	1 358	1 358
Szkolenie personelu: ogólne	24	37	44	54	54	54
Szkolenie personelu: podnoszenie umiejętności nadzorczych	135	198	243	320	320	320
Wydatki dotyczące rekrutacji personelu	48	53	26	41	0	0
Tytuł 2 – Budynki, sprzęt i wydatki administracyjne	1 822	2 823	3 324	4 098	4 098	4 098
Wynajem budynków i koszty powiązane	828	1 284	1 512	1 864	1 864	1 864
Technologie informacyjne i komunikacyjne	250	388	457	563	563	563
Majątek ruchomy i koszty powiązane	213	331	389	480	480	480

Bieżące wydatki administracyjne	166	257	303	373	373	373
Poczta i telekomunikacja	70	109	128	158	158	158
Koszty podróży i udziału w posiedzeniach	293	503	535	660	660	660
Tytuł 3 – Działania	4 071	4 619	4 952	5 070	5 071	5 071
Uprawnienia						
Konsultacje: grupa zainteresowanych stron	216	216	216	216	216	216
Wspólna kultura nadzoru: uczestnictwo w kolegiach organów nadzorczych	40	40	40	40	40	40
Wspólna kultura nadzoru: szkolenia dla krajowych organów nadzoru oraz wymiany i oddelegowanie personelu	500	1 000	1 333	1 500	1 500	1 500
Gromadzenie informacji: opracowanie i utrzymanie centralnej europejskiej bazy danych	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
Stosunki międzynarodowe: obserwatorzy w międzynarodowych komitetach nadzoru	50	50	50	50	50	50
Stosunki międzynarodowe: współpraca z krajami trzecimi w zakresie decyzji w sprawie równoważności	60	60	60	60	60	60
Nadzór nad jednostkami ogólnoeuropejskimi	0	0	0	0	0	0
Zarządzanie						
Rada Organów Nadzoru	83	83	83	83	83	83
Zarząd	26	26	26	26	26	26
Wspólny Komitet Sterujący	10	10	10	10	10	10
Komisja Odwoławcza	86	86	86	86	86	86
RAZEM	10 587	14 874	16 998	19 995	19 955	19 955
w tym wkład Wspólnoty	4 235	5 950	6 799	7 998	7 982	7 982

(EUR)						
w tym wkład państw członkowskich (krajowe organy nadzoru lub ministerstwa finansów)	6 352	8 925	10 199	11 997	11 973	11 973

Źródło: Dane szacunkowe i obliczenia Komisji i komitetów poziomu 3.

Zastosowana metodologia i główne zasadnicze założenia modelu finansowego EIOPA

Koszty ustanowienia Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oszacowano na podstawie trzech kategorii kosztów: koszty personelu, koszty infrastruktury i inne koszty operacyjne, zgodnie z ogólną klasyfikacją kosztów stosowaną w sprawozdaniach finansowych istniejących unijnych agencji regulacyjnych. Łączne koszty ustanowienia EIOPA oszacowano na około 10 587 mln EUR w pierwszym roku działalności (2011 r.), a po dwóch latach działalności (2013 r.) na poziomie 16 998 mln EUR – zob. załącznik 1.

Zaproponowano, by z budżetu Wspólnoty finansowano 40 % kosztów oraz by państwa członkowskie finansowały 60 % kosztów. Przyczyny takiej propozycji są następujące:

- zrównoważone finansowanie pochodzące z różnych źródeł jest najlepszym sposobem zapewnienia, by europejskie organy nadzoru działały (i były postrzegane jako działające) niezależnie od państw członkowskich i instytucji Wspólnoty. Jeżeli jedno określone źródło finansowania przeważałoby nadmiernie, mogłoby to niekorzystnie wpływać na wiarygodność decyzji podejmowanych przez ESA, a tym samym podważałoby nowe ramy zaproponowane celem ochrony stabilności finansowej;
- biorąc pod uwagę, że zgodnie z nowymi ramami krajowe organy nadzoru będą nadal realizowały znaczną część działań nadzorczych na miejscu, wydaje się właściwe, by znalazło to swoje odzwierciedlenie w postaci nieznacznie wyższego wkładu państw członkowskich. Umożliwiłoby to również sprawne przejście z obecnej sytuacji, w której finansowanie komitetów poziomu 3 pochodzi prawie wyłącznie z państw członkowskich.
- podstawowe znaczenie ma jednak, by znaczna część finansowania pochodziła z budżetu Wspólnoty. Nowe europejskie organy nadzoru będą służyły celom o wyraźnie wspólnotowym zasięgu, takim jak utrzymywanie stabilności finansowej na rynku wewnętrznym oraz trwały wzrost gospodarczy w UE. Ponadto do podstawowych zadań i uprawnień ESA należy zapewnianie spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania przepisów wspólnotowych w tym sektorze. Stanowi to uzasadnienie dla wynoszącego co najmniej 40 % wkładu z budżetu Wspólnoty w finansowanie ESA (ponieważ większość z tych jednostek jest zazwyczaj całkowicie finansowana przez budżet Wspólnoty). Ponadto mogą pojawić się wątpliwości, czy wszystkie państwa członkowskie będą w stanie sprostać znacznemu podwyższeniu ich wkładu, co będzie wymagane zgodnie z nowymi ramami, które będą znacznie bardziej kosztowne niż obecne rozwiązania 3 poziomu;
- potrzeba finansowania przez Wspólnotę ma szczególne znaczenie celem zagwarantowania, że ESA będą rzeczywiście niezależne od państw członkowskich. W celu ograniczenia w jak największym zakresie zakłóceń technicznych prac organów nadzoru zdecydowano się na zmniejszenie do minimum udziału Komisji w radach organów nadzorczych (jeden członek bez prawa głosu) i w radach zarządzających (jeden członek posiadający prawo głosu)

ESA. Jeżeli istniałaby dodatkowo zbyt duża zależność od wkładu państw członkowskich, wiarygodność ESA pod względem niezależności byłaby poważnie zagrożona. Konieczny jest znaczny wkład Wspólnoty w celu zrekompensovania ograniczonej roli przyznanej Komisji w organach decyzyjnych ESA;

- takie podejście jest najbardziej korzystne dla stabilnego finansowania, bez nadmiernego polegania na jednym źródle lub wkładzie dużych państw członkowskich, które mogłyby zagrozić kontynuacji działalności ESA poprzez zaprzestanie swojego wkładu finansowego. Co więcej, takie podejście jest również bardziej uczciwe niż pełne lub nadmierne finansowanie przez państwa członkowskie: krajowe organy nadzoru wykorzystują szereg modeli finansowania na poziomie krajowym – niektóre są finansowane z podatków ogólnych, inne z kolei z opłat nakładanych na branżę. Jeśli ESA byłyby w przeważającej mierze finansowane przez państwa członkowskie, istniałoby ryzyko występowania nierównych szans w UE.

Szacunki kosztów personelu przygotowano przy założeniu, że w pierwszym roku działalności EIOPA będzie dążył do podwojenia liczby pracowników w porównaniu do liczby pracowników w istniejących komitetach poziomu 3. Oznacza to wzrost z około 20 do 40 pracowników. Założono również, że liczba pracowników będzie wzrastała stosunkowo szybko w początkowej fazie działalności. EIOPA będzie zatrudniał średnio 15 nowych pracowników rocznie. Każde z ESA osiągnie pełną operacyjność, posiadając około 90 pracowników.

Konieczność zwiększania liczby pracowników odzwierciedla znaczną ilość nowych zadań, których EIOPA będzie musiała się podjąć dodatkowo w stosunku do poprzednich obowiązków. Te nowe zadania przedstawiono szczegółowo w uzasadnieniu, które załączono do zaproponowanych rozporządzeń. Obejmują one między innymi następujące kwestie: opracowanie nowych standardów technicznych w wielu dziedzinach przepisów dotyczących usług finansowych, zapewnianie spójnego stosowania przepisów wspólnotowych, rozstrzyganie sporów między krajowymi organami nadzoru, uczestniczenie w posiedzeniach kolegów organów nadzorczych oraz ułatwianie wzajemnych ocen. Każde z tych działań będzie wymagało znacznych nowych zasobów. Szczegółowy podział szacunkowej liczby pracowników w ramach poszczególnych kategorii przedstawiono w załączniku 3.

Kolejnym założeniem przyjętym w celu oszacowania kosztów personelu jest założenie, że regulamin pracowniczy urzędników UE będzie miał zastosowanie w odniesieniu do wszystkich ESA. Zostało to odzwierciedlone – z pewnymi zmianami – w stawkach na jednego pracownika wykorzystanych w tytule 1 (bardziej szczegółowe informacje znajdują się w załączniku 1). Uwzględniono również wpływ siedzib komitetów 3 poziomu (poprzez współczynniki kosztów utrzymania).

Liczby w tytule 2 dotyczące kosztów infrastruktury oparto na danych pochodzących z istniejących komitetów poziomu 3. CEIOPS dostarczył danych szacunkowych dotyczących ich kosztów w tej kategorii na podstawie ekstrapolacji rzeczywistych kosztów związanych z prowadzeniem biur i administracji w ich obecnej siedzibie. Ponieważ Frankfurt jest centrum finansowym i jednym z najdroższych miejsc na świecie pod względem kosztów prowadzenia działalności, szacunkowe koszty są oczywiście wyższe od średnich poziomów dla agencji regulacyjnych UE.

Koszty operacyjne odpowiadają uprawnieniom i modelowi zarządzania europejskich organów nadzoru. W odniesieniu do uprawnień uwzględniono szereg rodzajów działań przewidzianych dla Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego pod kątem generowania dodatkowych kosztów operacyjnych innych niż ogólne koszty personelu. Możliwe było przypisanie takich kosztów do szeregu działań, np. prowadzenia grup zainteresowanych stron, opracowania europejskich baz danych nadzorczych, uczestniczenia w kolegiach organów nadzorczych, organizowania szkoleń dla organów nadzoru z państw członkowskich lub przeprowadzania kontroli na miejscu bezpośrednio nadzorowanych przedsiębiorstw. Konkretnie koszty tych działań są bardzo często powiązane z podróżami służbowymi i posiedzeniami, ale mogą również obejmować znaczne wydatki na usługi zlecone podmiotom zewnętrznym, np. stworzenie i utrzymanie bazy danych lub organizację szkoleń.

Z drugiej strony uznano, że wiele działań ESFS nie jest powiązanych z dodatkowymi kosztami operacyjnymi i zostały one w pełni odzwierciedlone w ogólnych kosztach personelu. Należy do nich przykładowo opracowanie standardów technicznych, wytycznych i zaleceń, zapewnianie spójnego stosowania prawa wspólnotowego lub koordynacja w sytuacjach kryzysowych.

W przypadku zarządzania koszty operacyjne są związane z działalnością szeregu organów przewidzianych w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania całego Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego, a w szczególności europejskich organów nadzoru: Rady Organów Nadzoru, Zarządu, Wspólnego Komitetu Sterującego i Komisji Odwoławczej.

Metody obliczania budżetu EIOPA przedstawiono w tabeli 1.

Tabela 1. Szacunkowy budżet EIOPA w pierwszym roku działalności (2011 r.)

w tysiącach EUR

Tytuł 1 – Koszty personelu			4 694
Łączna liczba personelu	40	Średnie roczne koszty na pracownika (w oparciu o wytyczne DG ds. Budżetu i porady 3 komitetów poziomu 3)	
Współczynnik kosztów utrzymania	Frankfurt	1,0	
Stanowiska kierownicze	2	167,0	334
Personel wyższego szczebla / eksperci			
Pracownicy zatrudnieni na czas określony	15	100,0	1 500
Oddelegowani eksperci krajowi	15	100,0	1 500
Personel administracyjny i inny			0

personel pomocniczy			
Pracownicy zatrudnieni na czas określony	4	100,0	400
Pracownicy kontraktowi	4	42,0	168
Świadczenia dla personelu	15 % łącznych kosztów personelu		620
Szkolenie personelu: ogólne	Średnia kwota na osobę (dane Komisji)	0,6	24
Szkolenie personelu: podnoszenie umiejętności nadzorczych	Rada 3 komitetów poziomu 3	4,5	135
Wydatki dotyczące zatrudniania pracowników	Rozmowy kwalifikacyjne ze średnio trzema kandydatami na stanowisko	0,8	48
Tytuł 2 – Budynki, sprzęt i wydatki administracyjne			1 822
Wynajem budynków i koszty powiązane	Dane i szacunki CEIOPS		828
Technologie informacyjne i komunikacyjne	Dane i szacunki CEIOPS		250
Majątek ruchomy i koszty powiązane	Dane i szacunki CEIOPS		213
Bieżące wydatki administracyjne	Dane i szacunki CEIOPS		166
Poczta i telekomunikacja	Dane i szacunki CEIOPS		70
Koszty podróży i udziału w posiedzeniach	Dane i szacunki CEIOPS		293
Tytuł 3 – Działania		-	4 071
Uprawnienia	Opłacane działania	Założenia	Koszt całkowity
Konsultacje	Grupa zainteresowanych stron z sektora usług finansowych	Po jednej grupie zainteresowanych stron ds. usług finansowych dla każdego europejskiego organu nadzoru. 30 członków spotykających się 4 razy w roku. Roczne wynagrodzenie w wysokości 6 000 EUR na osobę. Przedstawiciele	216

		branży otrzymują zwrot kosztów podróży, ale nie otrzymują wynagrodzenia.	
Wspólna kultura nadzoru	Uczestnictwo w kolegiach organów nadzorczych	Około 25 kolegiów w sektorze. Udział w jednym dwudniowym spotkaniu rocznie, średnio jeden przedstawiciel EIOPA na spotkanie.	40
Wspólna kultura nadzoru	Wspólne szkolenia dla organów nadzoru oraz wymiany i oddelegowanie personelu	W oparciu o kwoty przewidziane na dotacje na działania komitetów poziomu 3 w latach 2010-2015.	500
Gromadzenie informacji	Opracowanie i centralnej europejskiej bazy danych i zarządzanie nią	Szacunki CEIOPS	3 000
Stosunki międzynarodowe	Umowy z organami krajów trzecich i innymi organami międzynarodowymi np. w sprawie doradztwa dotyczącego równoważności	Rocznie 11 podróży służbowych dwóch osób poza UE.	110
Nadzór nad jednostkami ogólnoeuropejskimi	Inspekcje na miejscu		0
Zarządzanie	Opłacane działania	Założenia	Koszt całkowity
Rada Organów Nadzoru	Proces decyzyjny	Zwrot kosztów dla 26 członków spotykających się 4 razy w roku.	83
Zarząd	Zarządzanie	6 członków w tym 4 przedstawicieli krajowych organów nadzoru. Spotkania comiesięczne, w miarę możliwości równoległe ze spotkaniami Rady Organów Nadzoru.	26
Wspólny Komitet Sterujący	Współpraca międzysektorowa	Okresowe spotkania przewodniczących poszczególnych ESA.	10
Komisja Odwoławcza	Odwołania	6 członków, zakładając 8 spotkań w roku, roczne wynagrodzenie 8000 EUR na osobę.	86
RAZEM			10 587

Źródło: Dane szacunkowe i obliczenia Komisji i komitetów poziomu 3.

ZAŁĄCZNIK 3

Plan zatrudnienia (wstępny)

Grupa funkcyjna i zaszeregowania	Stanowiska (na czas określony)			
	2011	2012	2013	2014
AD 16				
AD 15	1			1
AD 14	1			1
AD 13	1			1
AD 12	2			5
AD 11	6			15
AD 10	10			25
AD 9	6			15
AD 8	3			7
AD 7	2			7
AD 6				
AD 5				
Razem AD	32	50	60	77
AST 11				
AST 10	1			1
AST 9	2			2
AST 8	3			5
AST 7	2			5
AST 6				
AST 5				
AST 4				
AST 3				
AST 2				
AST 1				
Razem AST	8	12	13	13
Razem	40	62	73	90

Źródło: Komisja